

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani
na dom dostavljen: v upravnihstvom prejeman:
celo leto naprej K 24.— celo leto naprej K 22.—
pol leta 12.— pol leta 11.—
četrt leta 6.— četrt leta 5-50
na mesec 2.— na mesec 1-90

Dopis naj se frankirajo. Rokopis se ne vrača.
Uredništvo: Knafljeva ulica št. 5 (v pritličju levo) telefon št. 34.

Izbija vsak dan svojo avtorski medalje in pravnike.
Inserati veljajo: peterostopna peti vrsta za enkrat po 16 vin, za dvakrat po 14 vin, za trikrat ali večkrat po 12 vin. Parte in zahvala vrsta 20 vin.
Poslano vrsta 30 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.
Upravištvu naj se pošiljajo prošnje, reklamacije, inserati l. t. d., to je administrativne stvari

Posamezna številka velja 10 vinarjev.
Na pisemna naročila brez istovrsne vpslatve naročnine se ne ozira.
„Narodna tiskarna“ telefon št. 83.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:
za Avstro-Ogrsko: za Nemčijo:
celo leto skupaj naprej K 25.— celo leto naprej K 30.—
pol leta 13.— za Ameriko in vse druge dežele:
četrt leta 6-50 celo leto naprej K 35.—
na mesec 2-30

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka.
Upravištvu (spodaj, dvorišče levo), Knafljeva ulica št. 5, telefon št. 83.

Svetovna vojna.

Topovski boji ob Dunajcu in južno od Tarnowa. — Odbiti francoski napadi pri Arrasu in v Argonih. — V 4 tednih so imeli Francozje izgub 150.000 mož. — Na poljskem bojišču je položaj neizpremenjen.

VPOKLIČANJE V LETIH 1875. DO 1881. ROJENIH ČRNOVOJNIKOV NA OGRSKEM.

Budimpešta, 17. januarja. (K. u.) Ogrski brzojavni in korespondenčni urad javlja:

Vsled naredbe ogrskega domobranskega ministrstva z dne 10. januarja 1918 bodo v aktivno službovanje vpočlicani oni v letih 1875., 1876., 1877., 1878., 1879., 1880. in 1881. rojeni in eventualno mlajši vojaško neoboroženi, črnovojniški dolžnosti podvrženi in ogrski državljani razreda A, ki so služili pri skupni armadi, pri konvedu katerekoli orožne stroke ali pri orožništvu in se nahajajo iz kateregakoli vzroka še v neaktivnem meščanskem razmerju, na primer kot prekoštevnik, bolnik ali taki, ki so bili radi nesposobnosti za službo poslani na dopust, končno vsi oni, ki imajo vojaške namembnice, ne glede na določila, zabeležena v tej namembnici.

Imenovani črnovojniki se naj prijavijo za nabor — vsak letnik v svojem bivališču in sicer letniki 1881., 1880. in 1879. dne 21. januarja, letniki 1878. in 1877. dne 22. januarja in letniki 1876. in 1875. dne 23. januarja.

Ni treba slediti temu pozivu onim, ki so za nedoločen čas oproščeni črnovojniške službovanja, in tisti, ki so bili superabitrirani in torej spadajo v razred B črne vojske.

NA SEVERNEM BOJIŠČU JE POLOŽAJ NEIZPREMENJEN.

Dunaj, 17. januarja. (Kor. urad.) Uradno razglasa, dne 17. januarja opoldne:

Situacija je neizpremenjena. V Poljski, ob Dunajcu in v prostoru južno od Tarnowa topovski boj, ki je trajal ves dan z menjajočo se intenziteto.

V Karpatih vlada mir. Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

UČINKOVITOST NAŠE TEŽKE ARTILERIJE NA DUNAJCU.

Dunaj, 16. januarja. (Kor. urad.) Uradno razglasa, dne 16. januarja opoldne:

V Poljski, Galiciji in v Karpatih je položaj neizpremenjen. Ob Dunajcu je dosegla naša artilerija v boju s sovražno poljsko in težko artilerijo zopet lepe uspehe.

Namostnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

NA POLJSKEM BOJIŠČU NI IZPREMEMB.

Berolin, 17. januarja. (Kor. ur.) Poročilo Wolffovega urada: Veliki glavni stan, dne 17. januarja. Vzhodno bojišče. Položaj je v splošnem neizpremenjen. Vrhovno armadno vodstvo.

NEIZPREMENJEN POLOŽAJ NA POLJSKEM BOJIŠČU V PETEK.

Berolin, 16. januarja. (Kor. ur.) Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan, dne 16. januarja:

Vzhodno bojišče. Položaj je neizpremenjen. Deževno in megleno vreme je izključilo vsako bojno akcijo.

Vrhovno armadno vodstvo.

BOJI V GALICIJI IN NA POLJSKEM.

Ze dva dni trajajo bitke ob dolnem toku Dunajca med izlivom reke in Tarnovom ter potem najprej do Gorlic. V splošnem je to boj artilerij, ki divja na tem bojišču. Od izida teh bojev je odvisno, kako se bo položaj v Galiciji in na Poljskem nadalje razvil.

Tudi s severnega Poljskega ni poročiti ničesar bistvenega. Boji so se tu, kakor sploh na celi fronti, vsled izredno slabega vremena ustavili.

BOJI PRI VARŠAVI.

»Times« poročajo izpod peresa svojega vojnega poročevalca, ki je obiskal bojišče pri Varšavi: Na noben način ni misliti, da bi bilo mogoče prepoditi Nemce prej, kakor v več mesecih, po hudih in krvavih bojih iz njihovih pozicij. Z ruske strani ni pričakovati na fronti večjih bojev pred začetkom pomladi, zlasti ker gibanje ruskih čet silno trpi vsled mraza in snega.

Razpoloženje v ruski armadi.

Berolin, 17. januarja. (Kor. ur.) Wolffov urad poroča: Naš specialni poročevalec na vzhodu brzojavlja:

Na vzhodnem bojišču, na Poljskem, imamo pomladansko vreme, takozvano pomlad vzhoda s par stopinjami gorkote, dežjem in viharjem. Ob gorski meji pa je že začelo lahno zmrzovati in čez noč se lahko povsod pota strde. Potem se bo pokazalo, da je vzrok za ustavev operacij na ruski strani še drug, kakor vreme, namreč prisiljena pasivnost ruskega armadnega vodstva. Nikakor ni popolnoma resnično, če hočejo to pasivnost utemeljevati s tem, da manjka strateškega železniškega omrežja. Vsa znamenja govore za to, da vlada v velikem delu ruske armade duh, ki voditeljem ne dovoljuje več nalagati četam izredni napor, pomanjkanje in junaštvo, ki je zvezano z veliko ofenzivo. Vsi vjetniki, ki prihajajo v velikem številu k nemškim in avstro-ogrskim armadam, izjavljajo soglasno, da so Rusi izgubili vsako veselje do te vojne, odkar jim je splavalo po vodi obljubljeno udob-

no življenje v Berolinu in na Dunaju in odkar vedo, da »barbari« ne ravnaajo z vjetniki slabo, marveč boljše, kakor so navajeni v ruski vojski, tam jih gonijo častniki z revolverji naprej in so morali vojaki trpeti lakoto — ter so bili izpostavljeni raznim boleznim. Če jih v vjetniških taboriščih še oprostite mrčesa, je to za nje še bolj prijetno. Med ruskimi vojaki, katerim so obljubovali konec vojne ob Novem letu, se veča vtisk, da je moč ruske armade izčrpana, tudi je očitno pomanjkanje orožja in municije. Ojačenja prihajajo brez orožja ter čakajo, da je spredaj kdo ubit ali ranjen, kar mnogo vojakov zelo deprimira.

Zelo pozornosti vredno potrditev tega, da pripovedovanja vjetnikov o duhu ruske armade niso pretirana, so našli pred kratkim pri poveljniku enega bataljona 104. ruskega pehotnega polka. Ruski vrhovni poveljnik vseh armad na severnozahodni fronti se je čutil že pred tedni primoranega izdati strog ukaz, naperjen proti onim, ki se skušajo odtegniti dolžnosti, ki skušajo zbežati od fronte, in proti onim, ki se sami ranijo. Zelo karakteristični ukaz pravi med drugim: To dokazuje popoln razkroj vojaškega duha in discipline pri vseh bataljonih in stotnijah, ki pridejo v poštev. Prispujem ta pojav pesimističnemu in neodločnemu duhu poveljnikov teh čet. V bodočem bom dal vse poveljnike, pri katerih bo opažati beg moštva v večjih množinah, odstavi zaradi dokazane nezmožnosti ohraniti pri četah red. Tudi določa ukaz, da je postaviti pred vojno sodišče vojake, ki si sami prečežajo prste leve roke, da se oprostijo službe v fronti.

BOJI V KARPATIH.

Iz Budimpešte poročajo: Na severozahodnem koncu komitata Marmaros se vrše majši artilerijski boji. V drugih komitatih se prebivalstvo počasi vrača. Iz Unga ni poročati ničesar posebnega: Rusi so zasedli dolino reke Lynte in kozaki nadaljujejo svoje prodiranje proti Czontosu. Eden naših oklopnih vlakov je prodril celo skoraj do Ligetesa. Silni snežni zameti onemogočujejo operacije Rusov. Samo vprašanje par dni je, kdaj se bodo Rusi umaknili.

RUSI V BUKOVINI.

Iz Budimpešte poročajo preko Bistrice o prodiranju Rusov v Bukovini: Dne 14. t. m. so se Rusi pri Radancu razdelili. En del je začel prodirati proti jugu v smeri na Sučavo, drugi proti Frazinu. Pred Frazinom so se Rusi zopet razdelili, eni so prodrli proti Kimpolungu, drugi preko Izvorana in Moldave v Kirfabadu. Pošto v Kirfabadu in Ludvigsdorfu v bistriškem okraju so naši razdrli. Od tu proti zahodu, nekaj kilometrov oddaljen, se nahaja Radenski prelaz, imenovan Rotunda. Zdi se, da se hoče sovražnik polastiti tega prelaza. Prebivalstvo je mirno.

Iz Rusije.

Iz Zyrardowa na ruskem Poljskem poročajo, da je ruska vlada zaplenila vse velike tovarne, ki se last Nemcem, nemške upravitelje so v Varšavi zaprli, češ da so se kazali sovražne ruski vojski.

Generalni gubernator v Lvovu Bobrinski je podaljšal moratorij za Galicijo in Bukovino po avstrijskih določilih do 1. marca.

V Kijev je dospel zastopnik velike japonske trgovske zveze Semakio, da organizira uvoz in izvoz strojev, zdravil, kemikalij, riža in drugega.

V Rigi je bil kot sodnik odstavljen brat aretiranega varšavskega gubernatorja Korfa. Trgovci v Rigi so protestirali proti izhajanju lista »Börsenzeitung« v nemškem jeziku. Mestna oblast je prepovedala govoriti na javnih prostorih nemško ter odredila, da se odstranijo vsi nemški napisi.

V Revalu so zaprli vse srednje šole, ki jih vzdržujejo protestantska društva.

Vseučiliški svet v Dorpatu je sklenil razveljaviti vse častne doktorate nemških in avstrijskih zdravnikov, ki jih je priznalo to vseučilišče.

Nov kredit Rusiji.

Kodanj, 16. januarja. (Kor. ur.) Moskovske »Ruskije Vedomosti« so izvedle iz avtoritativnega vira, da so francoski in angleški kreditni zavodi dovolili Rusiji kredit v znesku pol-druge milijarde frankov.

LISTEK.

Nimba.

Abesinska povest.

Francoski spisal Marcel Prevost. Prevel Pastuškin.

(Dalje.)

»Kaj delaš tu?« jo je nahrulil. Ni se mu zdela ne prestrašena, ne iznenadena. Njene poredne oči so bile sledile njegovemu bližanju po ovinku.

»Gledam, kako Nereo kuha,« je rekla. Kantinar Nereo, majhen, napol plešast, strašno umazan Napolitanec, ki so mu redno vsakih deset minut nosnice grozno zaplale, je res metal v lonec krompir, paradiznike in meso. Suhih pod loncem je živahno prasketala.

»Jaz pojdem v Italijo in bom kuhala za častnike,« je spregovorila Nimba in pogledala Navonija v obraz.

Ta sklep je razglasila tako odločno in dostojanstveno, da se Navoni ni mogel ubraniti smeha. Oddaljil se je nekoliko od Nerea in njegovega lonca in je pomignil Nimbi, naj mu sledi. Šla je za njim.

»Čuj,« je rekel častnik, ko ga ni mogel nihče več slišati. »Nocoj prideš k meni na sestanek, si razumela?«

Mala je gledala v tla in ni odgovorila.

»Prideš? Glej, da me ne pustiš čakati!«

Čim je govoril, so mu ustne trepetale razburjenosti. Razjaril se je nad samim seboj in je potresel Nimbo za roko:

»Torej — kaj molčiš?«

»Nocoj,« je šepetala in ga gledala s svojimi očmi od vijoletnega lošča. »Nocoj mi ni mogoče.«

Navoni se je tako zmedel, da ni našel odgovora. Videl je, kako se je samemu sebi smesnel.

»Če hočete,« je rekla Nimba, »pridem jutri . . . Ali pa . . . nocoj . . . Nocoj — želite?«

»Da,« je rekel Navoni. Njegov »da« mu je napol obtičal v grlu . . . Izginil je urno in se napotil k premakljivim utrdbam, kjer je moštvo pritrjevalo baterije. Sledil je igranju ročic in zadnjih koncev z nenavadno pazljivostjo. Nekateri podčastniki so ga gledali plašno izpod čela, kakor da jih zdajdaj pokliče in ozmerja. Toda Navoni je razmišljal samo eno stvar: ono malo opico bi bil moral zadaviti na mestu, da bi ne ljubimkovala z Ludom.

Ko je videl, da ga opazujejo, je zapustil baterije in se vrnil na več-

baljšče. Silil se je, da bi ostal miren in da bi sam hladnokrvno, brez razburjenosti popravljal nerodnost domačinov novicev. Askari so spričo njegove prisotnosti spočetka kar otrpnili, nato so se pomirili in vaja se je dobro končala. Hasan je bil ves blažen. Govoril je smehoma Navoniju, mu razlagal nadrobno značajne posebnosti vsakega svojih mož in nazadnje je izjavil, da so to naravnost izborni vojaki.

»Ponosni so — gospod poročnik že ve —, da jih diči črna »fascia« in da smejo biti askari gospoda poročnika.«

Navoni je ves žalosten krog pete ure dospel do svoje kolibe. Ni se mogel odločiti, da bi šel k Ludu in obedeloval z njim. Čakal je, dokler ga Magliato ne pokliče. Toda ura je odšla šest, pol sedmih — Magliata ni bilo. Tedaj se ga je polastila po vdani potrtosti prošlih ur silna, pekoča razdraženost, ki je bila vsak hip pripravljena, da izbruhne.

»Zakaj je Giuseppe jezen name? Kaj sem mu storil? Ali nisem poveljnik trdnjave in ali ni moja dolžnost, da ga oštejem, če ne dela prav?«

Poslal je svojega strežnika v kantino, da mu prinese kaj za obed. Pojedel je hitro. Nato je začel pušiti, sanjariti in piti žganje . . . Noč se je približala. Hrup se je v taboru po-

Trak.

lagoma polegel. Ali je bil to začetek pijanosti, ki jo je iskal? Navoni je čutil, da pojema polagoma ona žgoča, nerazločna otožnost, ki ga je prej tako bolno prevzela. Poglobil, pogreznil se je nalašč v poželenje po oni mali domačinki. Zakaj ga je Nimba tako vznemirjala, njega, ki se je za ženske tako malo brugal?

Zares, kar so bili prebrodili Mareb, ni bilo časa misliti na dekleta!

Tedaj je prislunil: drsajoč korak se je bližal šatoru. »To je ona . . .« Toda korak se je zopet oddaljil . . . Tedaj je Navoni pomislil, da je Nimba ta hip pri Ludu. Domišljija se mu je tako silno razburila, da je videl oba pred seboj; govoril je naglas, vstal je z ležišča, privzdignil je pletenico, ki je zapirala tukul . . . Tik nato je stal zunaj in se je napotil v noč. Straža je zahtevala geslo; začul je rožljanje pripravljene puške. Povedal je svoje ime in je šel mimo. Obšel je ves tabor in pregledal vse straže. Nenadoma je obstal:

»Nimba se morebiti že plazi krog mojega tukula in me čaka.« Obrnil se je in spustil v tek. Toda naenkrat je zopet obstal: bil je pred Ludovim šatorom. Za tanko steno iz desak in gline sta se smejala in govorila znana glasova, ki ju je brž spoznal.

Navoni se je približal kakor tat: skozi stekleno luknjo v zadnji steni je zagledal Ludo z Nimbo na kolenih. Nirabina cunja je bila zvezana kakor

pas okrog njenih bokov, razgaljenih prsi in nagih nog se je mala zabavala s tem, da je mešala s prsti po svetli bradi častnika, ki ji je narahlo božal gole roke . . . Kri je valoma planila Navoniju v glavo; z globokim vzdihom je mrmral:

»Giuseppe! . . .«

Ludo je rekel:

»In ti si mu objubila?«

»Da . . . In zabičil mi je tudi, naj ga ne pustim čakati, il Nero.«

Posnemala je suho Navonijevo govorico: »Nocoj . . . In glej, da me ne pustiš čakati.«

Zasmejala se je na vse grio.

»Toda ali veš,« je rekel Ludo, »da ti jaz prepovem iti k njemu?«

Ona ni odgovorila; dela je častniku svoje svetle roke okoli vratu in mu pritisnila poljub na vrat. Za trenotek je videl Navoni črno polt mešanke pomešano z Ludovo temnozlato brado. Neznosna ljubosumnost se je tako strašno zagrizla vanj, da je tisti hip začutil, kako mu gine fizična moč in da je ves slaboten kakor otrok. Opotekel se je in se zopet vzravnil; oddaljil se je in odhitel naravnost proti svoji kolibi. Našel ni ne luči, ne strežnika, ki je mislil, da je njegov gospod kakor vsak večer pri Ludu. Navoni je sedel v temo in sklonil glavo v dlani. Mučila ga je silna bol. Nimba mu v tem hipu ni bila prav nič mari; toda bil je ljubo-

ARTILJERJSKI BOJI NA FRANCOŠKEM BOJIŠČU.

Berolin, 17. januarja. (Kor. ur.) Poročilo Wolffovega urada: Veliki glavni stan, dne 17. januarja.

Zapadno bojišče. V Flandriji na obeh straneh samo artiljerijski boji.

Pri Blangyju (vzhodno od Arrasa) smo razstrelili veliko tovarniško poslopje ter zajeli vojne vjetnike. Z ostale fronte nimamo poročati ničesar pomenljivega razen to, da so se vršili artiljerijski boji z menjajočo se silo in da so se nadaljevale borbe saperjev in minierjev.

V Argonih smo nekoliko napredovali.

Vihar in dež sta zavirala skoro na vsi fronti bojno aktivnost.

Vrhovno armadno vodstvo.

ODBITI FRANCOŠKI NAPADI PRI ARRASU IN AILLYJU.

Berolin, 16. januarja. (Kor. urad.) Wolffov urad javlja: Veliki glavni stan, dne 16. januarja.

Zapadno bojišče. V okolici Neuportia so se vršili samo artiljerijski boji.

Sovražne napade na naše postojanke severozapadno od Arrasa smo odbili.

V protinapadu so osvojile naše čete 2 strelska jarka in vjele njih posadko.

V zadnjem času često omenjeno pristanišče La Boisselle severovzhodno od Alberta smo popolnoma razrušili in jo očistili od Francozov.

Severovzhodno od Soissons je vladal mir. Število v zadnjih bojih od 12. do 14. januarja tu osvojenih francoskih topov se je zvišalo na 35.

Manjši, za nas uspešni boji so se vršili v Argonih in v gozdu pri Sensvoje (severno od Verduna).

Napad na Ailly jugovzhodno od Saint Mihiela se je razbil v svojem razvoju ob našem ognju.

V Vogezih ničesar pomembnega. Vrhovno armadno vodstvo.

BITKA PRI SOISSONSU.

»Münchner N. N.« razmotrivajo boj pri Soissons ter pravijo: Kateri je bil povod, da so poskusili Francozi ravno tu z ofenzivo, nam ni znano, pač pa je res, da so dne 9. t. m. po dolgem presledku zopet začeli sever od Soissons napadati. Dne 10. t. m. se jim je celo posrečilo o zasedi neki nemški strelski zarek in 11. januarja so napad ponovili. Nemci pa so med tem zbrali čete za protinapad. Že 12. t. m. so morali Francozi zapustiti vrhove severno od Soissons, drugi dan pa so nemške čete prepodile Francoze tudi z vzhodnih vrhov pri Eregnyju.

Uradno francosko poročilo pravi o tej bitki: Severno od Soissons so se vršili tudi boji. Ves dan je bila akcija lokalizirana na pokrajino, ki obsega dva gorska slemenca severovzhodno in severozahodno od Cronyja. Tu držimo samo severovzhodno pobočje; na levi strani je naš napad nekoliko napredoval, nismo pa imeli posebnega uspeha. V sredini se držimo pri vasi Crony kljub opetovanim naporom sovražnika. Vzhodno od Cronyja pred Vregnyjem smo se morali umakniti. Narasla reka Aisne je razdelila že več mostov ter tako otežkočila prodiranje naših čet. Pod temi pogoji smo se postavili južno od teh rek med Cronyjem in Visssyem ter smo pustili na severnem bregu

svoje čete v utrjenih pozicijah pri mostovih.

V Parizu so vesti o tej bitki naravnost konsternirale. Prebivalstvo, ki je pribežalo iz bližnje bojišča, še veča zmeda. Govori se, da so izgubili Francozi v tej tridnevni bitki 8000 do 10 000 mož. Vojni minister Millerand je obljubil zanesljive številke, kadar se bo general Mannoury kje ustavil.

FRANCOSKE IZGUBE V 4 TEDNIH — 150.000 MOŽ.

Berolin, 17. januarja. (Kor. ur.) Poročilo Wolffovega urada: Veliki glavni stan, dne 17. januarja.

Pred približno 4 tedni smo pričeli običajni povelje o splošnem napadu, ki je izdal francoski vrhovni poveljnik v decembru tik pred zasedanjem francoskih zakonodajalnih zbornic. Napadalni poskusi na zapadnem bojišču, ki so se na to pričeli, niso nemškega armadnega vodstva v nobenem oziru zavirali, da bi ne izvedlo vse odredbe, ki jih je smatralo za potrebne. Ti napadi niso donesli sovražniku na nobeni točki prav nobenega znatnega dobička, dočim imajo naše čete severno od La Bassée ob reki Aisne in v Argonih beležiti prav povoljne uspehe.

Sovražne izgube znašajo v tem času na mrtvih, ki smo jih sešteli, 26.000 mož in na neranjenih vjetnikih 17.860 mož. V celem bodo znale te izgube — ako vzamemo za cenitev ranjenecv običajno razmerje 1 : 4 in ako ne uvažujemo neopaženih mrtvecev in ranjenecv — najmanj 150.000 mož.

Naše celotne izgube v istem času ne dosegajo niti četrtinke te številke.

Vrhovno armadno vodstvo.

Kdaj je Francija začela mobilizirati?

Berolin, 16. januarja. (Kor. ur.) Vojni vjetniki prvega francoskega mornariškega pehotnega polka pripovedujejo, o. sovtopolk, kije stacioniran blizu Toulona, že v prvih dneh meseca julija vstavili rezerve, kar se prej v tem času ni dogajalo. Kakor trdijo vjetniki, so podobne odredbe izdali tudi za vojne ladje, ki so bile zasidrane v pristanišču Toulona.

Posvetovanje o vojni v Londonu.

»Frankfurter Zeitung« javlja: V Londonu se je vršilo te dni veliko posvetovanje o vojni, ki je trajalo več kot pet ur. Udeležili so se ga: lord Kitchener, lord admiralitet Fischer, admiral Wilson, lord Asquith, sir Ervard Grey, minister za indijske zadeve ter veliko število generalov in admiralov. Predmet in rezultati posvetovanja so seveda ostali tajni.

Bojazen pred nemško invazijo v Angliji.

London, 17. januarja. (Kor. ur.) »Daily Mail« poroča o angleškem navodilu, ki je sedaj nabito v Norfolkku. Navodilo pravi: Vse konje, avtomobile, vozove in druga vozila je takoj spraviti na določen kraj, kadar razglasi oblast zasilno stanje v okraju. Če to ni mogoče, jih je uničiti ali vsaj pokvariti. Živino je odgnati na cestah, živino, ki se nahaja v bližini sovražnika, je zbrati in spraviti v določene kraje ter v slučaju potrebe pobiti. Neizmlatenega žita brez ukaza ni treba uničiti. Ukaz za uničenje imetja bodo oblasti izdale, če mogo-

če, pisмено. Kdor ne izpolni takega ukaza, izgubi vsako pravico do odškodnine. Brez oblastvenega povelja naj nobeden ne skuša razdejati mostov, železniškega materiala, električnih naprav, telegrafskih ali vodnih naprav, zatvornic in kejev. Civilno prebivalstvo naj ostane, če ne dobi drugega povelja, mirno doma.

Angleži in poplave v Belgiji.

Iz angleškega glavnega stana poročajo 12. t. m.: Zadnje poročilo nekega očividca pravi: V zadnjem času je bril hud veter, zlasti v višjih zračnih legah. To so zlasti občutili letalci, kljub temu niso prenehali s svojimi poleti. Enkrat je bil veter tako hud, da je nekega letalca kljub temu, da je imel prav hitro letalo, zaneslo deset milj v eni uri nazaj. Vsled hudih nalivov je boj proti naravnim oviram še hušji kakor boj proti sovražniku. Reka Lys je narasla za dva metra ter poplavlila pokrajino daleč naokrog. Tudi Kanal je na več krajih poplavljal okolico. Ceste stoje le malo nad vodo. Ob reki pod Armentieresom, kjer stoje Nemci, je pokrajina daleč poplavljena. Severno od reke v distriktu Menincourt stoji voda ponekod več milj daleč.

Boj v zraku.

»Times« priobčujejo pismo nekega Belgijca, ki izreka mnenje, da je mogoče sovražna letala odvracati samo s pomočjo majhnih, hitro se dvigajočih letal. Iz Dunkerqua so eno celo ura streljali s šrapneli na nemška letala. Šrapneli so eksplodirali kakor rakete, letala pa se za to niso zmenila, znamenje, da jim šrapneli niso bili nevarni.

Angleške navidezne bojne ladje.

»Lokalanzeiger« prinaša iz Amerike vest, da je angleška admiraliteta v zadnjem času nakupila nad sto starejših parnikov, ki jih je natovarila s kamenjem in cementom ter z večidel lesenimi deli izpremenila tako, da so parniki videti kakor vojne ladje. Poharvani so parniki kakor prave vojne ladje in tudi veliki topovi so iz lesa. Zatrjuje se, da teh parnikov že iz prav majhne razdalje ni razločati od pravih vojnih ladij. Kaj nameravajo Angleži s tem, seveda znano. Najbrže pa hočejo Angleži s temi parniki blokirati za Nemčijo važna pristanišča in morske poti. Zatrjuje se tudi, da hočejo te parnike ob bel obali postaviti, oz. jih hočejo poslati Angleži skozi danske vode proti Kielu. Tudi to je verjetno, da hočejo ti parniki obrniti na sebe pozornost podmorskih čolnov ter tako ščititi prave vojne ladje pred njenimi napadi.

Angleški parnik se potopil.

Madrid, 16. januarja. (Kor. ur.) Kakor brzojavljajo z rta Finsterri sta trčila vsled megle angleška parnika »Massilia« in »Juhoch«. Parnik »Juhoch« se je hitro potopil. »Massilia« je rešila vse moštvo in je nadaljevala svojo pot proti Gibraltarju.

V Kanadi grade osem podmorskih čolnov.

London, 17. januarja. (Kor. ur.) Reuterjev urad poroča iz Novega Jorka: Kakor se brzojavlja iz Montreala, je kanadski miliški oddelek objavil, da prepreči pretirane govornice,

izjava, da se pri kanadski Vickers-družbi gradi osem pomorskih čolnov.

Francoški senat.

O seji francoskega senata poročajo: Po Dubostovem govoru je pričela zbornica z debato o dnevnem redu, ki je obsegal tudi zakonski načrt glede poduka na višjih šolah. Delahaye je zahteval odgoditev debate, ker »govore sedaj topovi.« Temu sta se upirala predsednik finančnega odseka Peytral in ministrski predsednik Viviani, kar je izzvalo splošen protest. Prišlo je tako daleč, da je senator Hervey odložil svoj mandat, ker ga izpolnjevanje dolžnosti v senatu ovira, da bi izpolnjeval svoje dolžnosti kot vojak na bojišču. Na prigovarjanje svojih prijateljev je nato senator Hervey sicer preklical ta svoj sklep, pač pa je zaprosil za dopust do konca vojne, ko se zopet vrne z bojišča v Pariz.

Naloge Japonske.

Petrograd, 17. januarja. (Kor. urad.) Kakor poroča »Novoje Vremja«, je izjavil grof Okuma v časopisu »Kokumin«, da ima Japonska večjo nalogo, nego razpolagati z usodo neznatnih nemških kolonij. Njena naloga obstoji v tem, odpreti Evropi oči o pravem pomenu Japonske. Tih ocean že leži v okolici japonskega vpliva. Japonci lahko zdaj zelo povzdignejo prestiž svoje države. Neoboroženi mir ni nikakršen pravi mir, ker je diplomacija brez vojaške podpore brez moči. Potreba je okrepitev japonske armade in mornarice. Okuma končuje svoj članek z izjavo, da bo, če se vladi ne posreči, pri volitvah zagotoviti si večino, kabinet odstopil.

Petrograd, 16. januarja. (Kor. urad.) »Ruskoje Slovo« prinaša iz Tokia obsežne ekscerpte iz japonskih listov, ki vsi odklanjajo Pichonov klic na pomoč, deloma vljudno, deloma ostro. List »Asahi« pripominja posebno ostro: Kdor potrebuje druge k zmagi, je že izgubil.

Boj v kolonijah.

Pretoria, 16. januarja. Reuter javlja: Južnoafriške čete so zasedle Swakopmund. Pri tem sta bila 2 vojaka ubita in 1 ranjen. (Swakopmund je odprto mesto in torej vojaško brezpomembna točka.)

Bitka pri Tangi.

Berolin, 16. januarja. (Kor. ur.) Wolffov urad poroča: O bitki pri Tangi, tem največjem vojnem dogodku na ozemlju naših kolonij, so došla zdaj uradna poročila našega guvernerja v Nemški Vzhodnji Afriki. Po tem je bil uspeh mnogo večji, nego ga priznavajo angleška poročila. Boji so se vršili 3. 4. in 5. novembra. Dne 2. novembra so prišli Angleži z dvema vojnima ladjama in 12 transportnimi ladjami pred Tango ter zahtevali brezpogojno predajo, ki pa jo je guvernerja dr. Schnee odklonil. Nato so ladje odplule. Prišle pa so zopet tretji dan pred Tango ter izkrcale pred Ras Kasone en evropski in štiri indijske polke, med temi konjenico s kakimi osmimi stojnimi puškami in devetimi topovi. Tudi mornariške čete so bile izkrcane. Težki topovi križarke »Fox« so z morja podpirali napad sovražnikov. Izkranci sovražni kor je bil v ostrih tridnevnih bojih premagan s težkimi iz-

gubami na sovražnikovi strani. Dne 4. novembra je trajal boj neprenehoma 15 in pol ure. Zvečer se je vršil odločilni boj proti celi sovražnikovi moči navzlic najhujšemu obstreljevanju mesta s topovi sovražnih ladij. Ogenj naših topov je zažgal angleške transportne ladje. Tudi križarka »Fox« je bila težko zadeta. Dne 6. novembra so angleške ladje odplule proti severu. Izkranci kor je štel kakih 8000 mož, dočim je bilo naših 2000. Izgube Angležev so znašale več nego 3000 mrtvih, ranjenih in vjetnikov. Naše izgube so bile majhne. Natančnih podatkov še ni. Kakor se je v naglici našelo, smo vplenili: osem strojnih pušk, 300.000, patron, 30 poljskotelefonskih aparatov, čez 1000 volnenih odevi, mnogo pušk in veliko množino provijanta. Razpoloženje naših zmagovitih čet (hrabrnih in policijskih čet, kakor tudi vojnih prostovoljcev) je izborno. Tudi Askari so se izkazali požrtvovalne in hrabre. Ves pomen angleškega poraza se tu še ne more približno pregledati.

TURŠKA VOJNA.

Potopljeni francoski podmorski čoln »Saphira«.

Carigrad, 16. januarja. (Kor. ur.) »A. T. M.« poroča: Glavni stan objavlja posameznosti o francoskem podmorskem čolnu »Saphira«, ki se je včeraj pred vzhodom v Dardanele potopil. Podmorski čoln, ki se je neopažen hotel približati vходу v Dardanele, je zadel ob mine ter se potopil. Trud naših motornih čolnov, rešiti še živečo moštvo je plemenit odgovor na nečloveško postopanje naših sovražnikov.

Naše v Kavkazu operujoče čete so že par dni na meji v ostrem boju z Rusi, ki so dobili velike okrepiteve.

Hedžaska železnica.

Carigrad, 16. januarja. (Kor. ur.) Zbornica je danes sprejela proračun za zgradbo hedžaska železnice, ki vsebuje izvanreden kredit 200.000 funtov za zgradbo stranske železnice za zvezo z Egiptom.

SPOR MED ANGLIJO IN AMERIKO.

Preko Kodanja se poroča, da vlada v Ameriki velika nevolja proti Angliji in da je pričakovati močnega pritiska na predsednika Wilsona, da bo zahteval oprostitev ameriške trgovine vsake kontrole in vsakega vmešavanja.

Vojni material iz Amerike.

»Hamburger Nachrichten« pišejo: Nemški veleposlanik grof Bernstorff je uradno interveniral pri ameriški zvezni vladi proti dobavi velikih množin vojnega materiala za veznikom ter prosil, da se izvoz takega blaga prepove. Naglašal je, da ima Rusija samo eno orožarno, Putilovo tovarno, ki pa ne more izgovarjati potrebnega števila orožja in municije. Francoska ima več malih orožaren, ne more pa delati sama težkih topov. Tudi Anglija v lastni deželi ne more izdelovati potrebnega števila vojnega materiala.

Razpoloženje v Bolgariji.

Iz Sofije poročajo: V očigled raznim govoricam o omanem stališču kabineta Radoslavov vzbujajo splošno pozornost, da je obiskal v petek kralj Ferdinand z obema svojima sinovoma ministrskega predsednika v njegovem privatnem stanovanju, da mu k godu osebno čestita. Kralj je hotel na ta eklatanten način pokazati Radoslavovu svoje popolno zaupanje. Listi razpravljajo o novih poskusih tripleentente pridobiti Bolgarijo za politiko trojnega sporazuma. »Balkanska Tribuna« ve povedati, da so tokrat predlogi tripleentente obširnejši in konkretni. Zdi se pa, da Srbija odklanja vsako kompenzациjo. Zato se Bolgarija ne bo dala zavesti na stranpotja.

Italija čaka.

Berolin, 17. januarja. Iz Rima poročajo: Te dni so se raznesle vesti, da je prišlo med Italijo in Srbijo do sporazuma glede jadranskega vprašanja. Vse te vesti se v mednarodnih krogih označujejo za izmišljene. Turinska »Stampa« svari pred razširjenjem raznih vznemirjajočih poročil ter pravi: »So li naši interesi ogroženi, ali bodo morda v kratkem ogroženi? Na to vprašanje je treba odgovoriti z najodločnejšim ne. Razmerje Italije do vojskujočih se držav se bistveno ni prav nič izpremenilo. Situacija je danes taka, kakor pred šestimi tedni. Zato se moramo omejiti le na priprave, ki so potrebne, da si ohranimo popolno prostost vsakršne akcije: moramo doseči otri-

sumen, strašno ljubosumen na Ludo... On, ki se je pečal zmerom samo z vojaškimi puncami in je čutil zanje zmerom samo brutalno preziranje, on je zdaj doživel nenadoma to strašno razodetje, kako se zna Giuseppe dobrikati ženskam... Uh! To nežno božanje bele, dolge Ludove dlani po okrogli, svetli Nimbinji roki!... Pogled njegovih modrih oči, ki je tonil v dekletovih očeh!... Svetla brada pomešana s črnimi lasmi!... Če občuje tako s to malo, zvito, čudno živalico, kako je moral šele božati svoje ljubice v Italiji! Navoniju so bile dobro v spominu... In zdaj je odkril drugega Ludo, ki ga ni poznal in o katerem ni ničesar slutil. Ta Giuseppe je ljubil bolj svoje ljubice nego prijatelja; njemu niso bile ljubice, kakor Navoniju, samo uteha poželenja; kradle so mu njegovo srce, njegovo nežnost, vse, kar je mislil Navoni, da je njegovo, samo njegovo.

Zastokal je od bolelosti, ne da bi zajokal. Zaželel si je boja, kjer bi mogel sredi hrupa in strelav hitro umreti. »Pisal bom majorju«, je pomislil, »prosil ga bom, da me pošlje na jug, kjer se bodo gotovo pestili!... Nenadoma je ob rahlem dotiku dvignil glavo.

Nerazločna, v temi raztresena svetloba od zunaj je obsnila v ostrem kotu privzdignjene pletenice dročno žensko postavu.

»Signor tenente...« je šepetal smehoma tanek glas.

IV.

Ko se je Ludo naslednje jutro oblekel, je sklenil, da obišče Navonija v njegovi kolibi. Izborno je spal; ko je vstal, je bil spočit in dobre volje; toda v duši čisto na dnu se je porajal rahel nemir tiste vrste, ki si ga človek ne mara priznati samemu sebi, ker nejasno slut, da izgubi samozavest in ravnotežje, če skuša prodreti vanj.

Ludo, ki je znal svoja čustva razmotavati spretno nego Navoni, je vedel, da je bila Nimba nepriznani vzrok njenega včerajšnjega spora. Da bi bil ljubosumen na Navonija? Ne, nikakor. A kakšno neumno kaprico je imel Alberto, da si je izbral natančno isto ljubico kakor on? »V Gullabi ne manjka drugih malih domačink!« Sicer pa mu je danes bilo malo več do Nimbe; včerajšnji užitek ga je popolnoma pomiril. Želel si je predvsem videti Alberta, mu seči v roko, prepričati se, da sta ostala dobra prijatelja in da ju ni nič razdvojilo.

Navoni, ki se je bil ravnokar obril in si je umival obraz, ga je sprejel z afektirano ganjenostjo. Objela sta se. Navoni se je bil v naglici slabo obrisal in ostanek milove pene se je z neprijetno vlago dotaknil Ludovega nosa. Ne da bi drug drugemu

kaj razlagala ali se kaj opravičevala, sta se razumela in se molče pobotala, da bo staro prijateljstvo trajalo še nadalje. Porazgovorila sta se o medsebojnih opravkih in ukrenila tako, da sta se lahko pogosto videla in obedovala in večerjala skupaj. Ta dan je bil eden najlepših, poln tisoč medsebojnih prisrčnih ljubeznivosti.

Toda, ko sta se zvečer ločila, sta si morala priznati, da je bilo kljub istim zunanostim v njunem razmerju vendar precej spremembe. Bilo je nekaj, o čemur nista govorila nalašč, da bi se izognila prepiru, in to je zadrževalo, da se je njuno zaupanje ohladilo.

Dokler bo ta nekaj med njima, ne more njuno nekdanje razumevanje oživeti v svoji odkritosrčni radosti.

Naslednje dni se je njuna medsebojna zadržega še povečala. Ludo je opazil, da Navoni preži na njegove sestanke z Nimbo; in tudi on je bil tako radoveden, da jo je izpraševal, ali zahaja še v Navonijev tukul. Dasi je Nimba mešala v svojo izpoved vse polno priseg in ljubeznivosti, resnice vendar ni tajila. Ker nista marala izdajati svoje medsebojne razdraženosti, sta jo prenesla večinoma v službene odnose, dasi sta se trudila, da bi svojo zlovoljnost kolikor mogoče prikrila. Ker sta skrbno pazila, da bi ne govorila o Nimbi, sta mislila le še intenzivnejše neurestanost.

(Dalje prihodnjik.)

pravljeno svoje armade in mornarice.

Italija in Nemčija.

Berolin, 16. januarja. Wolffov urad javlja: »Tribune de Geneve« trdi, da so nemški konzulati vse v Italiji živeče Nemce pozvali, da naj bodo pripravljene Italijo na prvi migljaj zapustiti. Wolffov urad označuje to vest kot izmišljeno.

Švedski parlament.

Stockholm, 16. januarja. (Kor. urad.) Kralj je otvoril državni zbor s prestolnim govorom, v katerem se je dotaknil evropske vojne in poudarjal ob izbruhu vojne proglašeno in doslej strogo čuvano nevtralnost Švedske.

Nadalje je kralj omenjal pogodbo, ki jo je Švedska povodom evropske vojne sklenila s Norvežani in se dotaknil tudi sestanka nordijskih vladarjev v Malvö. Končno je v svojem govoru naznanil, da bo vlada zahtevala v parlamentu potrebne kredite za izpolnitev državne obrambe.

Stockholm, 17. januarja. (Kor. urad.) Proračun za l. 1916. izkazuje dohodek 337 milijonov kron proti 384 milijonom v letu 1915. Izdatki za armado znašajo 2 1/2 milijona več kakor lani. Tudi izdatki za mornarico so za poltretji milijon višji kakor lani.

Pismo slovenskega častnika z južnega bojišča.

I.

19. decembra 1914.

... Zdej sedim v svoji kočici in pišem. Sluga pridno nalaga drva v ogenj, da nam koča ne omrazi. Včeraj je zapadel sneg — ki je pa čez dan skopnel —, danes v jutru je bila močna slana. Seveda je vremenu in času primeren mraz. Hvala Bogu, da imam sobo s pečjo; ne bojim se ne zime, ne mraza.

Ko sem bil danes v srbskem selu, se mi je primeril čuden slučaj. Po zakonu zapade vse imetje onih državljanov, ki pobegnejo med vojsko v sovražno deželo, državi. Iz tega sela so skoro vsi moški v Srbiji. Ko vprašam po vasi za govedo, ni nihče ničesar vedel. (Jaz imam povelje, da vso govedo za našo brigado zaznamujem, da bi jo v slučaju potrebe hitro našli.) Vsak mi je odgovoril: Boga mi, kod nas nemamo niš! Le z največjo opreznostjo sem zvedel, koliko ima eden ali drugi živine. Ker sem pa potreboval par volov za naš bataljon, sem vprašal, kdo ima vole. Nobeden. Neka žena mi reče, da ima ona par kravic, a nič drugega. Rekel sem ji, da ji plačam, če mi proda enega vola. (Sosed mi je že prej povedal, da ima ta ženska lepega vola, skupno pa 12 goved.) »Jaz pijam ničesar«. Poleg tega se je zelo arogantno vedla. »Kaj me vprašuješ!« in je šla v hišo. Parkrat sem jo klical ven, a se zato ni zmenila. Poslal sem enega vojaka (imel sem s seboj 4 obojene vojake) po njo. Ni hotela ven. Na to sem jaz napel druge strune. »Ti — sem rekel prisotnemu sosedu — pripelji mi vola iz hleva. Ker se gospodarica ne odzove na lepo besedo, vzamem vola za carsko vojsko brez plačel!« Vola pripelje iz hleva. V tem je bila pa tudi žena iz hiše. Ker je bila še vedno arogantna, sem ji zapretil z aretacijo. (Tak je predpis.) Vola sem hotel vzeti brez plačel, ker sem bil po §§ opravičen k temu. Baba besediči. »Ideš z nami, se že umiriš!« V hiši jok, baba prestrašena. V tem hipu stopi na prag vitko visoko dekle — najbrže hči — kakih 17 let stara. Obraz je bil ozek, dolg, koščen in popolnoma bel. Glas ji je bil globok alt, za šibko truplo neprimeren. Stala je prav široko. Bila je v zadnjem stadiju tuberkuloze. Meni se je zdela kot prikazen. Z očmi je bulila v nas kot pošast. Rekla je materi: »Kam greš, ali ne veš, da imaš tu 12 otrok.« Meni se je zasmililo dekle, ki ne more več kot par tednov živeti, zasmilila se mi je družina, plačal sem ženi vola, plačal dobro, se obrnil in odšel. Veliko je bede na svetu! Žalosten je posel, katerega izvršujem.

... Jutri dobimo pošto, imela bi priti že danes, pa jo je tovariš nepravemu človeku oddal. Zelo se že veselim na jutranji dan! Pričakujem prav veliko od Tebe. Ali bo res? Vem in sem prepričan, da moja Albinca ne pozabi tako hitro na me, kaj ne da ne! Seveda Ti pišem jaz vsak dan in bom za odgovor na Tvoja pisma obširno odgovoril. Albinca mi, tako prazno in pusto je, če toliko časa — okrog 14 dni — ničesar ne berem od Tebe!

Kaj počno mali žgančki? Ali so pridni? Kako rastejo? Se Vidka pridno uči? Vse Vas srčno pozdravljam in poljubljam, zlasti Tebe, moje

Ves Tvoj Ivan.

20./12. 1914. Prepozno prišel domov. Ne morem nič pisati. Ravnokar sem prejel Tvoje pismo z dne 14./12., od 23./11. nisem dobil nikakega Tvojega pisma. Kje so ta pisma?

Tisoč poljubov Ti pošilja ves Tvoj Ivan. — Danes moj 36. rojstni dan!

II.

24. decembra 1914.

Na praznem zabuju vis a vis pečke sedim in mislim na Tebe, na maličke, na oddaljeni dom. Tako mehko mi je pri srcu od teh mislih, ker se vidim v neposredni bližini svojih dragih, a zopet mi je tako tesno, da mi ni mogoče zadržati grenkih solz, ki silijo in silijo v oči. Da, celo božja narava se pripravlja na veličastne praznike, včerajšnja burja in mraz sta čez noč izginila, nastalo je jasno južno-toplo vreme. Le iz daleč se še plazijo iz dolin goste meglice, nad njimi pa plava tu ali tam kak oblak, podoben ptici-roparici, ki čaka na plen. Vse, vse okrog nas čuti skrivnosti prihodnjih dni...

Velik madež v ti sliki-silhueti je pa človek, ker on edini je, ki se ne odeva v praznično odejo, ki ne pripravlja in ne krasi svojega stanovanja. On edini se ne vglablja v praznični misterij. Božja previdnost, naključje ali usoda mu je vzela vsa potrebna sredstva za te priprave in ta formalnost mogočno vpliva tudi na notranje razpoloženje. Brez svatovskega oblačila ne moreš iti na ženitovanje; brez gotovih zunanjih vplivov ne moreš dati duši svečanostnega razpoloženja.

Kakor pa daje vtoplajočemu se tudi najneznatnejša bilka upanje na rešitev, tako nam jasni v teh razmerah misel na svoje drage in na dom mračno obzorje. Ako se tem godi dobro, ako so zdravi, ne trpe pomanjkanja, prenašajo težko ločitev vdano in potrpežljivo, potem je vse dobro, je vse prav; mračne misli odbeže, nebo se razjasni, saj je njegova ljubica družinica — s katero je noč in dan v mislih združen — dobro shranjena. K temu se pridružuje še misel, da znabiti ni daleč čas, ko si bodo sovražne države segle v roke in sklenile mnogozaželjeni mir.

Vidiš, predraga moja, to bi bil portret moje duše in nje notranjosti. Če mislim, kako sem druga leta na današnji dan krasil božično drevesce, pripravljal darove za večer, na večer prižgal lučke in se radoval z otroci in s Teboj »božička«, mi je res težko. Nehote se mi pa ob vsaki težki uri vsiljuje misel na one nesrečne družine, ki so v zadnjih mesecih izgubile očeta, brata, sina za vedno ali ga dobile domov pokvarjenega za vse življenje in ta misel mi izvabi radosten in zahvalen vzklík iz ust: Hvala Bogu! Družinica ti je zdrava in ne trpi vsled tvoje odsotnosti nikake bede, a tudi ti si ostal navzlic vsem strapacom zdrav in čil! Kaj hočeš še več?!

III.

25. decembra 1914.

Božič je. Ura je devet. Jaz sem v svoji kočici. Zvonjenja se ne sliši nikakega. Turki nimajo teh praznikov, Srbi jih pa praznujejo 13 dni pozneje. Srbska cerkev je od tu 2 uri oddaljena, tudi turška mešija je približno tako daleč. Zato nas prav nič ne moti v naši samotni. Prva vas je dobro četrtinico ure od tu.

Prebivalci so mešani: Srbi in Turki. Turki so nam bolj naklonjeni. K meni prihaja iz bližnjega sela večkrat Turek. Pozna se mu že na govorjenju, da je pameten mož. Vsak dan (ali drugi dan) mu dam malo soli; te ne morejo nikjer kupiti, ker je ni v nikaki prodajalni. Sicer je pa najbližje mesto za tukajšnje ljudi nad 5 ur oddaljeno. Ta Turek, oziroma njegova žena, mi je prinesel (opravil) moje perilo. Obljubil je tudi, da mi hoče vse moje perilo priti. Včeraj sem mu dal kakih 5 kg čaja. Tega toliko dobimo, da ga nečez vzeti nobena stotinja. Ko bi ga mogel Tebi dati; imela bi ga za vso zimo ali še dalj časa.

Včeraj je prinesla stara srbska žena kokoš in par jajec. Prosila me je, naj ji dam govejsko kožico. Bila je bosa in silno slabo napravljena. Dal sem ji jo.

Ljudje so tu silno utrjeni. V tem času — ko zmrzuje, hodijo še vedno bosi, nosijo (ženske) odprte srcaje, otroci pa letajo skoro popolnoma golji. Predvčerajšnjem sem videl ženo, ki je kopala zunaj na prostem v mrzli vodi par tednov starega otroka.

Snoči smo sedeli (6 tovarišev) do devete ure skupaj. Dobili smo en sodec (20 l) vina. Pili smo tudi kakao. Včeraj smo se postili. Božičnega drevesca nismo imeli.

Dnevne vesti.

— O sporazumljenju Slovencev in Italijanov. »Soča« z dne 15. t. m. piše: »Naš članek o sporazumljenju Slovencev in Italijanov je našel v vodilnih krogih laških polno odobravanje. Vršilo se je tudi neko posvetovanje, kako pred vsem popolnoma odpraviti vsako sovražnost na ulicah in v vsem domačem življenju, kar je prvi korak do zaželjenega miru. — Radovedni smo, ali je res kaj resnosti na italijanski strani za resničen in trajen mir med nami. To se pokaže kmalu!« Slovenski Narod od torika je ponatisnil na uvodnem mestu ta članek v celoti. To nam je znak, da ga odobrjuje tudi v središču Slovenije.

— Cavour o avstrijskem Primorju. Leta 1860. se je avstrijska vlada pritožila proti provokatoričnemu postopanju komisarja Lorenca Valerio v Anconu pri vladri Lokratne kraljevine Pijemont. Na čelu vlade je bil glasoviti minister Cavour. Cavour je uvaževal avstrijsko pritožbo ter poslal komisarju Lorencu Valerio to-le svojeručno pismo: »Moram Vas prositi, da opuščate vsake izjave ki bi odkrivala namečne nove kraljevine glede na Benetke, Trst, Dalmacijo in Istro. Prav dobro vem, da obstoje v primorskih mestih središča prebivalstva, ki je po pokoljenju in mišljenju italijansko. Toda deželo naseljuje slovensko plemo. Ako bi branili velikemu delu Evrope izhod v Sredozemsko morje, bi si s tem nakopali brezkoristno mržnjo in sovražnost Hrvatov, Srbov, Slovencev, Madžarov in vseh nemških plemen. Vsaka beseda tega smisla postaja v rokah naših nasprotnikov nevarno orožje, ki bi ga uporabili v to, da nam naprte sovražstvo Angleške, ki bi grdo gledala, ako bi Jadransko morje postalo italijansko morje kakor v času beneške republike. Sedaj se moramo zadovoljiti s tem, da Ancono dobro opremimo, ker bo ona postala podnožje sijajne bodočnosti, ki bo zasnila gotovo že našim vnukom.«

— Odlikovani Slovenci. Signum laudis z vojno dekoracijo je dobil nadporočnik 47. pehotnega polka Hugon Prikar, vojaški zaslužni križec z vojno dekoracijo nadporočnik pri težki havbični diviziji št. 4. Herbert Kokač, signum laudis na belordecem traku stotnik 45. pehotnega polka Anton Kovarič, vojaški zaslužni križec z vojno dekoracijo stotnik 33. domobranskega polka Avgust Kolšek, stotnik 26. domobranskega polka Fran Jurkovič in nadporočnik 26. domobranskega polka Ivan Kordiš. — S srebrno hrabrostno medaljo I. razreda so odlikovani: praporščak Fran Cigoj, domobr. peh. polk št. 36., poddesetnik Ivan Mraček, domobr. polk št. 4., infanterist Anton Virič, domobr. polk št. 1., črnovojniški poddesetnik Alojzij Zaplotnik, črnovoj. peh. polk št. 27. in podstražmešter Marko Radič, dež. orož. poveljstvo št. 9. — Srebrno hrabrostno medaljo 2. razreda so dobili: četovodja železničarskega polka Josip Rozanič, podstražmešter Josip Ježek, dež. orož. poveljstvo št. 9. in podstražmešter Štefan Črepinka, dež. orož. poveljstvo št. 6. v Gradcu. — Pohvalno priznanje za odlično službovanje pred sovražnikom je izrekel vrhovni poveljnik balkanskih čet: četovodjam Florijanu Percu, Maksu Verdniku, Franu Petku in Ivanu Dobravcu, desetnikoma Ivanu Mlakarju in Karlu Jaklu, infanteristu Antonu Grabnarju, vsi pri domobranskem polku št. 27., trobentaču Ivanu Turku in infanteristu Ivanu Jazbecu pri črnovoj. pohodnem bataljonu št. 29. — Imenovani so bili za čas trajanja vojne: za poročnike Fran Brečko in Maksim Jeler, za rezervne praporščake pa rez. kadeta Ivan Mikuš in Pavel Kralj.

— Na severnem bojišču pri Kotowiczi je padel junaške smrti gospod Friderik Mazuran, c. in kr. stotnik bos. herc. pešpolka št. 1. odlikovan z več kolajnami. Pokopan je bil na Rusko-Poljskem Čast vrlemu junaču, cenjeni rodbini iskreno sožalje!

— Bolni in vjeti slovenski častniki: rezervni poročnik 18. peh. polka Josip Breznik bolan, nadporočnik 12. domobranskega polka Emil Brišnik ranjen, poročnik 87. peh. polka Friderik Kmet vjet, rezervni poročnik 87. peh. polka Fran Rodošek, vjet, rezervni poročnik 87. peh. polka Rudolf Smerdu vjet, rezervni poročnik gorskega artiljerijskega polka št. 3. Viktor Glančnik bolan, stotnik peh. polka št. 33. Avgust Kolšek bolan in stotnik 32. peh. polka Karel Roblek (iz Mokronova) bolan na Dunaju III. Rudolfa bolnica.

— Pogrešajo se. Dva meseca in več ni nobene vesti od Josipa

Klemenca, 7. lovskega bataljona, 4. stot., od Janeza Klemenca istega lovskega bataljona 2. stotnije (vojna pošta 73) in o tretjem bratu Antonu Klemenu, 27. črnovojniškega polka, 3. stot., (vojna pošta 48.) Kdor bi kaj vedel o enem izmed teh treh bratov, naj sporoči Mariji Klemencu, Bela, občina Špitalič.

— V ruskem vjetništvu se nahaja g. Avgust Skaberne, veletržec in rezervni poročnik 17. pešpolka.

— Seznamek izgub št. 103. z dne 15. t. m. izkazuje kot mrtvega rezervnega praporščaka 27. peh. polka Antona Bregarja, kot ranjene pa rez. poročnika lovskega bataljona št. 20. Ivana Gorjupa in rez. nadporočnika 81. peh. polka Adolfa Mahorčiča.

— Za družbo sv. Cirila in Metoda. Kakor smo že poročali, je bil rezervni praporščak g. Milko Naglič za hrabrost pred sovražnikom odlikovan s srebrno hrabrostno svetinjo prvega razreda. Svetinjo mu je na severnem bojišču dne 9. t. m. s primernim nagovorom pred zbrano stotnijo pripel majar Salinger ter mu čestital na odlikovanju. Svojo prvo mesečno premijo za hrabrostno svetinjo v znesku 15 kron je odlikovanec daroval družbi sv. Cirila in Metoda.

— Kaj je z božičnimi darili za naše vojake? Iz Gradca na Štajerskem nam pišejo: Z ozirom na vašo notico, v kateri vprašujete, kaj je z božičnimi darovi za naše vojake in v kateri konstatujete, da darila, ki jih je poslala županja gospa Franja dr. Tavčarjeva nekemu vojaškemu oddelku, vam poročam, da stoje že dlje časa na južnem kolodvoru v Gradcu 3 vagoni, natovorjeni z božičnimi darili za naše vojake. V teh vagonih se nahajajo tudi pošiljatve iz Ljubljane in Trbovelj. Naše mnenje je, da bi se ta darila, ako se v jakom ne morejo dostaviti, vrnila odpošiljateljem, da jih porazdelje med vojake, ki odhajajo na bojišče. Saj bodo tudi ti hvaležni za darila.

— Za ranjence in vojake je poslala rodoljubinja gospa Mici Kajfeževa iz Kočevja 37 kosov toplega perila in večjo količino tobaka.

— Enaka mera za vse! Posl. dr. Oton Steinwender piše v »Tagespost«: »Na nekem dunajskem trgu je zahtevala neka stara ženska eno krono za butaro lesa, za katero je dala sama le 73 vinarjev. Kazen 20 K. V Eggenbergu nakupi neki branjevec svinjske masti po 1 K 90 v ter jo prodaja po 2 K 20 v. Obsodba: 48 ur zapora in 20 K globe. Isto kazeno se odmeri neki branjevki v Gradcu, ker je zahtevala za jajce 18 vinarjev. V vse teh slučajih so dotično blago tudi konfiscirali. Vse po pravici in na temelju ces. naredb z dne 1. avgusta 1914. Prav! Prebivalstvo je treba štiti in vojna se ne sme zlorabljati v oduške svrhe. Toda prav skromno bi opozorili na to, da ne zviša le kakšen majhen trgovec krivično cen za maslo ali jajce; temveč da delajo veliki gospodi pri drugem blagu ravnotako, toda s tem razločkom, da pri njih ne gre za par vinarjev, temveč za milijone kron in da se za nje cesarska naredba z dne 1. avgusta še ni uporabila. V normalnih razmerah izvažamo iz Avstrije več sladkorja, kakor ga pa sami konzumiramo. Ker je vojna izvoz zelo omejila, ležijo sedaj milijoni meterskih stotov neprodanega sladkorja v raznih skladiščih. Smatrat bi bilo torej, da bo sladkor v ceni padel; mesto tega pa je odredil sladkorni kartel v par presledkih zvišanje sladkorne cene za 4 K pri met. stotu, ne da bi bilo proti temu nastopilo kako sodišče, kaznovalo sladkorne barone z zaporom in globami in jim konfisciralo blago. — In vendar bi imela sladkorna industrija dovolj povoda, da je skromna. Pred vsem v njenem interseu in da more lombardirati svoje neprodane zaloge so ustanovili vojne posojilnice in navzlic pomanjkanju vagonov pospešuje upravo državnih železnic po možnosti eksport sladkorja v Švico. Na vse te pomožne ukrepe pa odgovarja kartel z zvišanjem cen, ne da bi mu to kdo branil ali ga klical na odgovor. — Stotisiči izgubljajo v vojni vse imetje, zdravje, življenje; zato pa se smejo nekateri bogateti. Tega ne moremo prepričati in to moremo naknadno le deloma popraviti. Toda zakon mora veljati enako za vse, za branjevke, za kramarje, za sladkorne tovarnarje in za bančne ravnatelje.

— Pekom in prodajalcem kruha v znanje! C. kr. trgovskemu ministru je dospel vest, da se peki in drugi obrtniki, ki se pečajo obrtno s peko in prodajo kruha, ne drže tozadevne naredb z dne 28. novembra 1914, št. 324, drž. zak. (fina moka za peko in kuho). Ker je ta naredba ekonomične tendence, namen ji je, da se čimdlje izhaja s pšenično moko, se vsi tozadevni obrtniki opozarjajo, da se natančno drže tozadevnih predpi-

sov, ker bi se v nasprotnem slučaju moralo proti njim postopati kazensko. Tedaj, pšenična moka za peko in kuho se ne smeta porabljati za obrtno peko kruha, pač pa zmes krompirjeve in riževe moke.

— Podaljšanje policijske ure za vojake — nešarže. C. kr. deželna vlada je podaljšala policijsko uro za vojake — nešarže v gostilnah, kavarnah, izkuhih in drugih javnih lokalih do 7. zvečer. Vse drugo, tičooče se tozadevne naredb ostane še v veljavi in so lastniki javnih lokalov sami odgovorni za red. To podaljšanje je stopilo v veljavo dne 17. t. m.

— Malo gledališče v Ljubljani. Subskripcija za Malo gledališče napreduje in so se med drugimi z večjo svoto odzvali: Njega visokost princ Hohenlohe, namestnik v Trstu; Jadranska banka v Ljubljani, pevsko društvo »Hlahol« v Pragi, državni poslanec V. Spinčič, veletrgovec Mankoč v Trstu, tvrdka A. Zankl in Sinovi ter veletrgovec in svetnik trgovske in obrtniške zbornice J. Perdan v Ljubljani. Zeleti bi bilo, da ta plemenita akcija najde tudi med domačini, katerim je slovensko gledališče in igralci na srcu, obilo posnemalcev. Denarne svote se pošiljajo gosp. J. Pretnerju, knjigovodja mestne ljubljanske hranilnice v Ljubljani.

— Društvo »Pravnik«. Redna glavna skupščina za letošnje leto se sklucuje na ponedeljek, 1. svečana zvečer ob 8. uri. Vršila se bo v klubovi sobi »pri Zlatorogu« (Gospoška ulica) po dnevnem redu, kakor je določen v društvenih pravilih.

— Odvetniški izpit je pri tržaškem višem sodišču napravil gospod dr. Ziga Vodušek, odvetniški kandidat v Trstu.

— Damski komite za prireditve božične imo svojo sejo v sredo, 20. t. m. ob 5. popoldne v posvetovalnici na magistratu.

— Skladarine prosti čas za odvažanje blaga na državnem kolodvoru v Ljubljani. C. kr. državnoželezniško ravnateljstvo v Trstu razglašda, da se z veljavnostjo z dne 18. januarja 1915 postavlja izven veljave skrajšanje skladarine prostega časa za odvažanje ter zvišanje skladarine ob oddaji glede postaje Ljubljana-državni kolodvor.

— Smrt veterana. V soboto ponoči je na Studencu umrl nadporočnik Josip Kotnik, star 72 let. Služil je aktivno 12 do 15 let pri domačem polku št. 17 in se leta 1866. udeležil bitke pri Kustoci. V sedemdesetih letih je odložil šaržo in odšel v Ameriko, kjer se je bavil s farmerstvom. V devetdesetih letih se je vrnil v domovino. Tu je obel na umu in je živel od tega časa na Studencu. Pokojnikov brat je notar v Komnu, v sorodu z njim pa so rodbine Kotnik na Vrhniki, Majdič v Kranju in Goll na Dunaju. Pogreb je bil danes popoldne ob 4. iz deželne bolnice. Pokojniku blag spomin!

— Osemdesetletnica hrvatskega časopisja. Pred kratkim je poteklo osemdeset let, odkar je izšel prvi hrvatski list. Ta list so bile »Novine horvatske«, ki jih je izdajal dr. Ljudevit Gaj. Prva številka tega lista je izšla na dan Sv. Treh kraljev 6. januarja 1835. Drugi dan dne 7. januarja 1835. so prvi peli v hrvatskem gledališču znano davorijo »Još Hrvatska ni propala, dok mi živimo.« katere besedilo je zložil dr. Gaj, uglašil pa je Ferdin Ljavič.

— V Kobariđu je v petek umrla gospa Meri Urbančičeva, rojena Gruntarjeva, v razcvetu mladosti. S smrtjo gospe sta bridko prizadeti rodoljubni rodbini Urbančičeva in Gruntarjeva. Naše sožalje obema!

— Na Češko ali na Kranjsko. Krakovska »Nowa Reforma« piše: »Kakor smo že poročali, traja evakuacija Krakova dalje. Često se prigođi, da se ljudje prostovoljno prijavijo na policiji in prosijo, naj se jih odpošlje iz mesta, toda samo na Češko ali Kranjsko.

— Prijet v Italiji. Zadrski »Narodni List« poroča: Te dni je bil v Raveni v Italiji aretiran tajnik deželnega gospodarskega sveta v Dalmaciji gosp. Alfonz Hribar. Bil je na sumu, da voluni, v resnici se je napotil v Italijo v svrhu, da tam kupi motorni plug in nabavi razna semena. Čim je dospel vest o aretaciji v Zader, se je predsedstvo gospodarskega sveta takoj brzojavno obrnilo na ministrstvo zunanjih del na Dunaju, to pa preko svojega veleposlanika v Rimu, na italijansko vlado. Italijanska vlada je takoj sprevidela, da so se njeni organi zmotili, ter odredila, da so A. Hribarja pretekli terek izpustili na svobodo.

— »Oče ogrskih Slovencev« dr. Fran Ivanoczy. Nekako avgusta 1913 je umrl eden izmed najbolj za-

služnih ogrskih Slovencev. **Novo leto** časov, kanonik in dekan v Tišini. Naš nepozabni veliki mož i neustrašen zagovornik ovej večni sen pod rojstvom zemlov pri Bedeneki mae, pravijo ogrskoslovenske Novine. Ker se nima nagrobnega spomenika, nabirajo sedaj njegovi prijatelji za njegov nagrobnik. »Marijin list« je daroval v to svrhu 100 K, urednik Novin Kleke 20 K. Nabiranje vodi dr. Fr. Rogač, škofijski tajnik v Sombotelju.

— **Nobene prilike** ne sme zamuditi zaveden Slovenec, da podpira domačo industrijo, kajti s tem pospešuje naše gospodarsko napredovanje, ki je podlaga vsakemu drugemu napredku. Zaveden Slovenec kupuje torej v prvi vrsti blago, ki je domačega izvora, ga priporoča tudi drugje in ga izkuša povsod vpeljati. — Kolinska tovarna v Ljubljani je eno izmed naših najlepših domačih podjetij. Njen izdelek — Kolinska kavna primes — se odlikuje po svoji nedosežni kakovosti, zaradi katere se je ta kavni pridelatek povsod priljubil in slovi kot najboljša blago te vrste. Kolinska kavna primes je domače, in sicer edino domače blago te vrste in obenem najboljša blago te vrste. Zatorej je prav toplo priporočamo. V slovenskih družinah naj se rabi edino izvrstna domača Kolinska kavna primes!

Prodaja Lerchovega posestva na Mestnem vrhu pri Ptujju bo dne 30. januarja t. l. ob 10. uri dopoldne v pisarni notarja G. Strafiella v Ptujju. Natančnejše v današnjem inseratu, dražbeni pogoji so na vpogled pri gori imenovanemu notarju in pri odvjetniku dr. Ivanu Fermevcu v Ptujju.

Senzacionalna aretacija na beljaškem glavnem koločvoru. Iz Beljaka poroča »Grazer Tagblatt«: Vsled hrzjojnega sporočila nekega sprevoznika so v sredo zvečer pri dohodu poštnega vlaka iz Solnograda aretirali dve dami ter preiskali njuno veliko prtljago. Pri tem se je izkazalo, da sta imeli v zavojih edinele predmete vojaške zimske opreme in jestvine (meso, klobase itd.). Dami, baje soprogi računskih podčastnikov, sta došli iz okolice severnega bojišča in sta se hoteli odpeljati v Gorico, kjer sta hoteli prodati te stvari, ki jih gotovo nista dobili na pošten način. Dami so obdržali v zaporu.

Izgubljene stvari v času od 9. do 16. januarja, naznanje pri c. kr. policijskem ravateljstvu v Ljubljani: bankovec za 20 K, črna denarnica s 64 K, srebrna damska ura tula z verižico, 70 kg sladkorja, denarnica s prstanom in približno 2 K denarja, zlata damska ura brez rocka, denarnica s 7 K in nekaj drobiža, srebrna ura z verižico. — Najdene stvari v času 9. do 16. januarja 1915, ki jih je dobil pri c. kr. policijskem ravateljstvu v Ljubljani: kuverta z 10 razglednicami in 1 koledarjem, rjava denarnica s 14 K 99 v, črna denarnica z 29 K 32 v, žepna električna svetilka, zeleno konjsko ogrinjalo, 2 bankovca po 20 K, ščipalnik s futralom, majhen pes, rjave barve, denarnica z 1 K 82 v, bankovec za 50 K.

Izgubljena je bila težka palica, ki ima le kot tuji les spominsko vrednost. Okovana je s srebrom s črkama »I. O.« Pustila se je v sredo dne 13. t. m. v restavracijskih prostorih Lloyd ali pa v kavarni »Evropa« v času od pol 12. do pol 1. ure dopoldne. Dotična oseba se prosi, da jo izroči v enem teh lokalov proti primerni nagradi. Sicer se bo proti dotičnemu policijsko postopalo.

Potresna katastrofa v Italiji.

Rim, 16. januarja. Potres je povzročil veliko škodo tudi v provinci Umbria. V Perugia, Terni in Rieti je potres povzročil grozna opustošenja. Število mrtvih še ni znano. V vsakem kraju te province je bilo po več oseb usmrčenih, poslopja in mostovi pa težko poškodovani.

Rim, 16. januarja. Iz različnih ozemlj, v katerih je divjal potres, prihajajo od predvčerajšnjim zopet poročila o novih potresnih sunkih. Vlada je z največje preudarnostjo vse potrebno ukrenila za najhitrejšo in najizdatnejšo pomoč. Ministrski predsednik Salandra je hotel predvčerajšnjim odpotovati v Neapolj, da prisostvuje poroki svoje nečakinje, ki naj bi se danes vršila. Čendar pa ni odpotoval in je stopil na čelo komiteja, ki ga je on sestavil in ki naj vodi pomožno akcijo. Vsem prefektom distriktov, ki so trpeli vsled potresa, je bilo naročeno, naj pošljejo najnatančnejša poročila ter zahtevajo za pomožno akcijo potrebno vojaštvo, predvsem pa naj vse potrebno ukrenejo, da dobi prebivalstvo, ki nima strehe, stanovanja in živila. Odvažanje mnogih ranjencev v bolnice je vsled tega otežkočeno, ker mnogo krajev nima zveze, ker so

porušeni mostovi. Neki urednik »Mattina«, ki se je iz Neapolja v avtomobilu odpeljal v potresno ozemlje, se je smrtnonevarno ponesrečil, ker šofer ni pravočasno opazil podrtega mostu. Pri tem je avtomobil padel v globočino.

Avezzano, 16. januarja. Konečno se je konstatiralo, da je bilo vse uradniško podprefekturo usmrčeno. Rim, 16. januarja (Kor. urad.) »Giornale d' Italia« piše, se more po dostih poročilih približno ceniti število mrtvih v Avezzano na 10.000, v Pescini na 5000, v Celano na 4000 in v Sori na več tisoč. Vseh žrtev je najbrže 30.000.

Rim, 16. januarja (Kor. urad.) Papež je šel popoldne še enkrat v papeški hospic Santa Marta, da obiše ranjence.

Rnjževnost.

— **Nova važna knjiga za kmete.** »Poljudna navodila za merjenje lesa« je naslov XIV. zvezku »Kmetijske knjižnice«, ki ga je spisal c. kr. gozdarski komisar g. Anton Sivic v Ljubljani in ga je ravnokar izdal v svoji založbi c. kr. kmetijska družba kranjska v Ljubljani. O malokateri prodaji je kmet tako malo poučen, kakor o prodaji lesa; zato je največkrat izročen na milost in nemilost lesotrižcev. Tisti, ki trpi vsled teh razmer škodo, je kmet in tisti, ki od njegove škode bogati, je lesotrižec. Skrajni čas je bil, da je izšla poljudno spisana knjiga o merjenju lesa, ki kmetu razodeva »skrivnosti« lesne kupčije, ki mu bo torej navodilo, kako naj se ravna pri prodaji gozdov ali lesa, da bo iztržil toliko, kolikor mu gre po vrednosti njegove lastnine. Pri nas je posebno važna prodaja lesa na Laško, kjer računajo še vedno po starih laških merah in v tem se naš kmet prav nič ne spozna. Zato je tolikokrat varan in posebna prednost gori imenovane nove knjige je, da poučuje v tabelah razmerje med našimi in starimi v trgovini še vedno običajnimi starimi laškimi merami. Vrhutega vsebuje knjiga vsa potrebna izračunjenja za stojč in raznovrsten posekan in rezan les. Kdor hoče ceniti in prodajati svoj gozd ali prodajati posekan ali obrezan les, najde v tej knjigi vse potrebne podatke in če noče biti varan, naj kupi to knjigo, kajti mal izdelek za knjigo se mu bogato povrne pri kupčiji, ker spozna na podlagi tega poljudnega navodila vrednost svojega gozdnega pridelka, da mu ne bo treba več verjeti le besedam kakega prebrisane lesotrižca, ki se hoče okoristiti s kmetovo nevednostjo. Pri vsaki kupčiji dandanes le tisti najbolje uspeva, ki se v njej najbolj spozna. Knjiga »Poljudno navodilo za merjenje lesa« stane pri c. kr. kmetijski družbi kranjski v Ljubljani za družbene ude s poštnino vred nevezana K 1-50 in vezana K 2—, za vse druge in v knjigotržstvu pa stane nevezana K 1-80, vezana pa K 2-30 brez poštnine.

Ruzne stvari.

* **Predavanja Roosevelta v prid brezposelnim.** Iz Novega Jorka poročajo: Vsled velike bede v Združenih držav je sklenil Roosevelt, da priredi v največjih mestih predavanja v prid brezposelnim.

* **Japonec, ki se sramuje.** »Peking Daily News« poročajo: Japonski poročnik Nogata je pred kratkim izvršil harakiri, ker se ni hotel pred Tsingtaom bojevati proti svojim bivšim nemškimi tovarišem. Nogata je svoj čas služil pri nemški konjenici.

* **Mesinsko univerzo bodo zopet zgradili.** Iz Rima poročajo: Državna komisija za javna dela je izdelala predlogo, v kateri se predlaga, da naj se zgradi univerza v Mesini, ki jo je podrl potres, za 2.000.000 lirami, ravnatoka stolnica v Reggio di Calabria, za katero so proračunjeni stroški na 1.225.000 lir.

* **Kaj pripoveduje mala princezinja.** »Jenaer Volksblatt« poroča iz Weimerja: Velika vojvodinja saksonska je pred kratkim ogledovala naše lazarete, pri čemer jo je spremljala njena mala hčerka. Neka dama Rdečega križa se je dalj časa pogovarjala s princezino in jo je tudi vprašala, kako gre njenemu staremu očetu, ki se, kakor znano, posebno živahno udeležuje bojev na Poljskem. Mala princezinja je ponosno odgovorila: »Papa strelja Ruse — in ima tudi usi.«

* **Begunci na Češkem.** Kakor javljajo listi se nahaja v raznih krajih na Češkem preko 350.000 beguncev iz Galicije in Bukovine. Berounski župan je dobil od praške namestnje poziv, da nemudoma preskrbi prostore za 3000 beguncev iz Ogrske.

* **Protivojaška propaganda v Rimu.** Iz Rima se poroča: V raznih vojašnicah se je zadnje dni konfiriciralo mnogo letakov z antimilitarističnimi tendencami in agitacijskih spisov za nevtralnost Italije. Značilno

je, da se letaki, ki bi agitirali za udeležbo Italije v vojni, niso razširjali.

* **Aretirani policijski prezident.** Iz Sofije poročajo: V Sofiji so aretirali atenskega policijskega predsednika, ki je prispal v Bolgarijo navadno s posebno mislijo, o katerem pa sumijo oblasti, da je hotel vohuniti. Bolgarska vlada je grško poslaništvo obvestila o aretaciji.

* **Češki jutranji list na Dunaju.** Praški listi naznanjajo, da prične izhajati v kratkem na Dunaju češki jutranji list. Dunajski Čehi imajo doselej 3 dnevnike - večernike: »Vidensky Dennik« (nar.), »Delnické Listy« (soc. avt.) in »Dělnický Dennik« (soc. delavski).

* **Število galjskih beguncev v Pragi** je tako naraslo, da je proglasila c. kr. češka namestnja Prago in okolico kot za begunce zaprto ozemlje. Od 18. t. m. se ne sinese priseljevanje v Prago nobeni begunci več, brez ozira, na to ali imajo sredstva ali ne.

* **Novi nemški finančni minister.** Dosedanji državni tajnik nemške državne zakladnice (finančni minister) pl. Kuehn je odstopil. Za njegovega naslednika je imenovan dosedanji ravnatelj »Nemške banke« dr. Helfferich, eden izmed najodličnejših nacionalnih ekonomov. Dr. Helfferich je še le 42 let star.

* **Proti priseljevanju analfabetov.** Nedavno je sprejel ameriški senat zakon, ki izključuje analfabete od priseljevanja v severoameriške države. Akoravno se je predsednik Wilson izjavil proti zakonu, se je senatu pridružila z veliko večino tudi zbornica reprezentantov. Predsednik Wilson ima sedaj pravico formalno ugovarjati. Pravijo, da se bo pravice veta poslužil.

* **Proti cenzuri v Franciji.** »N. Fr. Presse« poroča: Pod predsedstvom senatorja Jeana Dupuya so sklenili francoski poslanci-zurnalisti zahtevati od min. predsednika Vivianija odpravo politične cenzure. Socijalistična skupina francoskega parlamenta je sprejela resolucijo, ki poudarja, da smejo podlegati cenzuri le poročila čisto vojaškega ali diplomatskega značaja.

* **Petič se vrnil v fronto.** »Tägliche Rundschau« poroča: Iz nekega bernburškega lazareta se je te dni vrnil neki domobranec petič v fronto. Doma je iz Köthna. Štirikrat je bil že kot ranjenec v lazaretu. Zdravnik mu je hotel, predno bi petič odpotoval na Rusko, kjer je bil štirikrat ranjen, dovoliti kratek dopust, ker ga pričakujejo žena in sedem otrok. Toda navdahnjen od čustva patrijotične dolžnosti, je odklonil prijazno ponudbo ter sledeče utemeljeval: »Obljubil sem ženi in otrokom, da se vrnem le kot zmagovalc, drugače ne. To obljubo hočem držati. Pretežko bi mi bilo vrniti se zdaj kot ranjenec, čeprav ozdravljen, na dopust. V domovino se hočem vrniti ali kot zmagovalc in svoboden Nemeč ali pa — mrtev!«

* **Rusinska legenda o Przemyslu.** Rusinski kmet je prepričan, da je trdnjava Przemysl nezavzetna. O tem priča legenda, ki jo ukrajinski »Korrespondenzblatt« sledeče pripoveduje: Po prvem obleganju trdnjave Przemysl ni mogel car zaradi poročil o groznih izgubah en cel teden spati in o opustošenju obeh dežel. Potem si je dal prinesiti zlato pero in srebrni papir in je pisal pismo našemu cesarju. »Če bo vojna še nadalje je pisal,« se bosta naši deželi izpremenili v puščavi, s krvjo nasičeni. Zdravo moško prebivalstvo bo obležalo na bojiščih; starce, ženske in otroke bosta umorili lakota in kolera. Kaj hasne meni ali Tebi zmaga, če vojna izpremeni naši deželi v puščavi? Stavim Ti predlog: Daj mi Galicijo in jaz Te pustim s Tvojimi ostalimi deželami v miru. Ti mi zaradi mene lahko vzameš tudi Srbijo. Tudi ne bom imel nič proti temu, če vse Srbe z ženami in zarodom vred potopiš v Donavi.« Naš cesar bere pismo, pokliče svojega pisarja in pravi: »Piši mu: Tako meni nič tebi nič Ti ne morem dati Galicije. Da pa se napravi konec tej strašni vojni, Ti stavim sledeči predlog: Galicija naj bo tistega, ki ima Przemysl. Vzemij v naskoku Przemysl! Če vzameš Przemysl, Ti dam Galicijo in vojna je končana.« Car bere pismo, pljune trikrat, pokriža se trikrat in odgovori našemu cesarju: »Tvojega Przemysla niso zgradili ljudje, marveč hudič. Vsled tega ga ne bo moja armada . . . hudič ga naj naskoči in zavzame!«

* **Življenje v Bordeaux.** Pisatelj Paul Ohnet, ki se bavi z razmerami v Franciji med vojno, piše, da je dobil zaupnika v osebi Henry Delschingerja, ki opisuje življenje v Bordeaux ter ga primerja z življenjem leta 1870. Svoje članke je priobčil v časopisu »Revue des Deux Mondes«. »Njegov članek,« pravi Ohnet, »potrjuje popolnoma vse, kar so mi pripovedovali, da ne morem več dvomiti o resničnosti govoric, ki sem jih slišal. In tako podaja

Ohnet sledečo sliko o današnjem Bordeauxu, ki je prenapolnjen od mnogih bogatih Parižanov, neravnih žensk in političnih mož. Je in pije se izvrstno. Ponoči se zabavajo v kabareti, v katerih se vidi razkošen luksus. Igrajo običajne neravne vaudeville. Življenje na cestah je glasno, prisilno, polno luči in smeha. Ženske razvijajo nezasišan luksus, ki gre tako daleč, da je moral duhovnik neke velike cerkve v Bordeauxu izjaviti napram ženskam, da bo vse one izključil od sv. obhajila, kojih obleka ne soglaša s svetostjo kraja. »Tem huje za uboge ljudi,« pristavlja Ohnet, »ki se tresejo pred grozno nemških topov ter šli tako daleč, kakor je bilo mogoče, da žive veselo, dočim njihova domovina trpi. Pozabimo jih, kakor so tudi oni sami sebe pozabili.«

* **Made in America.** »Berliner Tagbl.« poroča: »Arkansas Gazette« z dne 11. decembra javlja, da je poslal »čestiti gospod Marschal H. Patterson iz Jelksa« nemškemu cesarju Viljemu veliko balo bombaževine z naslednjim pismom: Cesarju Viljemu v Berlinu na Nemškem. Spoštovani gospod! Oddal sem danes na Wells Fargo Express v Jelsku, Arkansas U. S. A., 269 funtov težko balo bombaževine, da jo odpremi na Vaš naslov, Berlin na Nemškem. To balo bombaževine, ki je zrastle na moji plantaži, Vam pošiljam v dar. Iz nje si daste lahko napraviti sukna za sebe in svojo rodbino, lahko ji vporabite tudi za obveze svojim hrabrim ranjenim vojakom; ako je potrebno, pa si napravite iz nje strelno bombaževino, s katere pomočjo bode, kakor upam, zopet odprli pota za trgovino in omogočili vsem narodom, da si zasigurajo svoj delež na najizbornejši bombaževinski letini, kar jih je Amerika imela in spravila na trg. Mi pa naj dobimo za to običajne pošiljatve koristnih in potrebnih reči, ki jih izdelujete na Nemškem, in katere sedaj vsi, zlasti pa navadni ljudje jako pogrešajo. Izražam Vam svoje osebno spoštovanje M. H. Paterson.« — Res prav po ameriškansko! Je li cesar Viljem balo in pismo tudi res dobil, o tem se ne poroča.

* **P. Cajus, drugi p. Joahim Haspinger.** Zelo hrabro in pogumno se bojujejo Tirolci. Ne bojujejo se po vzoru svojih očetov iz leta 1809. kot prostovoljci, toda duh in ljubezen do domovine, pogum in vztrajnost so isti kakor za časa narodne vojne, ko so se bojevali v domačih hribi in gorah pod vodstvom Andreja Hoferja in Speckbacherja, navdušeni od besed rdečbračedega kapucina p. Joahima Haspingerja, proti Francozom, Bavarcem in Saksoncem. V vojaških pismih, v pripovedovanih ranjenih častnikov, ki so se vrnili v tirolsko domovino, se mnogo govori o drugem p. Haspingeru. To je p. Cajus Perathoner iz meranskega kapucinskega samostana, iz one bolcanske rodbine, o čegar delovanju na rusko-poljskem bojišču se danes mnogo pripoveduje. Bitka je končana. Vojaki so zelo utrujeni in vojaški duhovnik kliče k pobožnosti, poje zahvalno molitev. Bojevniki pokleknejo in z očenašem zaključijo božjo službo pod milim nebom. Pater Cajus bere, kolikor mu je mogoče, navdušuje z nagovori svoje sodeželane, in hodi, kakor Haspinger leta 1809. s križem v roki in moleč rožni venec pred bojevniki. Vidi se ga na bojišču, daje umirajočim zadnjo popotnico, krepča in tolaži ranjence ter jih blagoslavlja. Vedno ima živila in cigarete pri sebi, prihaja v bojno črto, ne boji se nevarnosti. Že je postal legendaren. Smatrajo ga za neranljivega. Kapucini meranskega okoliša so zelo ponosni nanj. In pisma, ki prihajajo v Bolcan in Meran, raznašajo njegovo slavo po vsej deželi.

* **O čem se Francozi pogovarjajo.** Nemški žurnalst Norbert Jagues je drzen človek: sredi vojnega mezeja se je prikladal s pomočjo luksenburškega potnega lista v Anglijo ter od tam v Francijo. Svoje izkušnje in vtise popisuje sedaj v raznih nemških listih. Med drugim pripoveduje tudi naslednji dogodek: V kupeju sedita še dva starejša gospoda. Eden je Francoz, drugi francoski švicar. Švicar vpraša: »Kaj bo pa z Viljemom, kadar premagat Nemce?« Francoz se veselo nasmeje in nama pripoveduje: »Vprašal sem nedavno nekega angleškega vojaka: »Kaj napravimo z »Guillaume« in s »François Joseph«? Ali ju spravite na Sv. Heleno? Toda vojak je odkimal. »O, ne, moj dragi gospod! Ta dva podjeteta na potovanje po naših mestih; iz Pariza v London, iz Londona v Petrograd, v Belgrad . . .« Švicar in Francoz sta se smejala. Jaz pa sem se naglji pri oknu ven, vzravnal se nato na svojem sedežu in zagromel: »Da, da, podjeteta, toda na čelu svojih zmagovitih armad!« — kajti v tem trenutku je bil vlak pasiral švicarsko mejo in kondukerji so hščali: »Les Verrieres. Dounane! . . .«

Moje opasno potovanje je bilo končano. Drugi dan pa sem čital ravnokar dospeli pariški »Figaro«. In tam je stala naslednja debelo tiskana notica: »Svarilo francoski policiji! Nemeč Norbert Jagues je prispel s pomočjo luksenburškega potnega lista v London ter je tamkaj vohunil. Najbrž je namenjen tudi v Francijo, zato pozor!« — Mlini francoske policije meljejo, kakor je videti, nekoliko počasni.

Erzjoajna poročila.

Pegasti legar.

Dunaj, 16. januarja. (Kor. urad.) Sanitetnemu oddelku notranjega ministrstva poročajo: Od 10. do 16. januarja t. l. se je avstrijskemu ozemlju prijavilo 242 slučajev pegastega legarja, med temi 1 slučaj v Gradcu, 138 slučajev v Thalerhofu, 12 slučajev v Knittelfeldu, okr. Judenburg, 37 slučajev v Sv. Mihaelu, okr. Leoben, 4 slučajev v Beljaku, 23 slučajev v Wolfsbergu na Koroškem in dva slučajev v Trstu.

Darilo italijanskega kralja.

Rim, 17. januarja. (Kor. urad.) Kralj Viktor Emanuel je daroval 300 tisoč lir v svrhu skrbstva za nedoletne otroke, ki so vsled potresa osirotili. Znesek, ki obstoji iz obligacij narodnega posojila, so izročili kraljici Eleni za osirotele otroke. Kraljica je odredila, da se v Kvirinalu ustanovi mala bolnica, v kateri se bodo sprejeli otroci, ki so ostali brez vsake pomoči.

Belgijski begunci.

Bazel, 17. januarja. (Kor. urad.) »Baseler Nachrichten« poročajo, da je minister Helleputte, ki se je vrnil s Holandskega, konstatiral, da je 900 tisoč Belgijcev pobegnilo na Holandsko. Med tem se je število znižalo na 200.000. 500.000 se jih je vrnilo v Belgijo.

Turški dementi.

Carigrad, 17. januarja. (Kor. ur.) »Agence telegraphique mily« je pooblašena, da formalno dementira ruske trditve, kakor da bi turške čete zagrešile v bojih pri Sarikamišu grozovitosti in ropanja in kakor da bi uničile vse, kar je rusko ali armensko. Ves svet ve sedaj, da kažejo Rusi neverjeten cinizem, ako dolže druge nečloveških dejanj, ki jih izvršujejo sami, kamor pridejo, kakor je to razvidno iz njihovega postopanja na raznih bojiščih. Pripominjamo še, da sprejema tako mohamendansko kakor krščansko prebivalstvo na Kavkazu turško armado kot pravo osvoboditeljico.

Današnji list nhsena 6 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Valentin Kopitar.

Lastnina in tisk »Narodne tiskarne.«

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo vlnudno vabilo na novo naročbo, stare p. n. naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponove, da pošiljanje ne preneha in da dobe vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja v Ljubljani na dom dostavljen:

Vse leto . . . K 24— | Četrta leta . . . K 6—
Pol leta . . . K 12— | En mesec . . . K 2—

V upravnistvu prejemam na mesec K 1-90.

Spošiljanjem po pošti v Avstriji velja:
Vse leto . . . K 25— | Četrta leta . . . K 6-50
Pol leta . . . K 13— | En mesec . . . K 2-30

Za Nemčijo vse leto 30 K, Za Ameriko in druge dežele vse leto 35 K.

Naroča se lahko z vsakim dnevom, a hratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Pri reklamacijah naj se navede vedno dan zadnjega plačila naročnine.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor je ne vpošlje o pravem času.

Upravnistvo »Slovenskega Naroda«

J. Zamljen

čevljarski mojster

v Ljubljani, Gradlišče 4

izvršuje vsa čevljarska dela do najfinnejše izvršitve in priporoča svojo zalogo storjenih čevljev.

Izdeluje tudi prave gorake in telovadna čevlja.

Za naročila z dežele zadostuje kot mera pripisan čevlji. 128

Umrli so v Ljubljani:

Dne 13. januarja: Amalija Rossi, žena vinskega trgovca, 42 let, Komenška ulica 4. — Peter Folla, črnovojnik, Zaloška cesta 2. — Josip Smolčič, lovec 7. lovskega bataljona, Zaloška cesta 29.
Dne 15. januarja: Ivan Rožič, posestnikov sin, 17 let, Črna vas 16. — Janez Selan, tesar-hiralec, 65 let, Radeckega cesta 9.
Dne 16. januarja: Ana Sašek, polniška devica, 31 let, Radeckega cesta 9.

V deželni bolnici:
Dne 14. januarja: Alojzij Golob, sin izvoščka, 5 let.

Meteorološko poročilo.

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
16. 2. pop. 725.4	5.0	sl. jzsh.	dež	oblačno
9. zv. 723.8	3.3	sr. zah.		
17. 7. zj. 726.5	-1.6	sl. sever		megla
2. pop. 727.6	0.8	sl. svzh.	pol oblač.	
9. zv. 730.1	-2.0	sr. jzsh.	megla	
18. 7. zj. 731.8	0.0	sl. svzh.	jasno	

Srednja temperatura sobote 3.5°, norm. -2.5°, nedelje -0.9°, norm. -2.3°. Padavina v 24 urah 0.4 mm in 7.2 mm.

JURIST

v vsemih izpiti, ki je ob enem dovršil enoletno trgovsko akademijo, želi vstopiti pri kakem gospodarskem podjetju ali pri notarjatu.
Ponudbe na upravnishvo »Slovenskega Naroda« pod »Jurist 179«.

Takoj ali s 1. marcom se išče stanovanje

s 3 sobami, kopalnico, vrtom in vsemi prikljinami. Lahko tudi izven mesta, 15 minut od glavne pošte. — Ponudbe na upr. »Slov. Naroda« pod »Luca 201« do 31. januarja.

Dobre, sveže češke 2802

Krvave in jeterne klobase

se dobivajo vsak torek in petek. Pečenka od mladih prašičkov, fino prekajeno meso, okusne hrenovke in salfade se dobivajo pri J. Chalupnik, Stari trg 19.

Ključavničarji, kovači in kov. strugarji

za orodje 287
dobe trajnega dela. Kranjska tvornica za železnino, Kamnik na Kranjskem.

Advokata dr. Wilfan in dr. Šavnik iščeta izurjenega sollicitatorja

Vstop takoj. Ponudbe: Trst, Vojašniška ulica 13. 22

Plačilna natakariica

želi mesta v tako bolide kavarno ali restavracijo. Pisma prosim na uprav. »Slovenskega Naroda«, pod K. P. 20000/199.

išče se stanovanje

z 2 sobama in kabinetom z vsemi pripadki za maj. Ponudbe pod »maj-197« na upravnishvo »Slov. Naroda«.

Samostojna gospodinja

katera bi oskrbovala troje odraslih otrok ter poleg vodila malo obrt, se sprejme. (Priprosta vdova brez otrok, katera je imela že kako obrt, ima prednost.) Nastop in plača po dogovoru. — Naslov pove uprav. »Slov. Naroda«. 204

Pozor! Za jako praktično iznajdbo se išče interesent

ki bi z nakupom osnove pomagal dvema nadarjenima izvršiti to iznajdbo. Ponudbe pod »Pozor« na upr. »Slov. Naroda«. 206

Vsake vrste kurjava trboveljski premog bukova drva in brikete

proda po najnižjih cenah na dom postavljeno 205

St. & C. Tauzher Dunajska cesta 47.

Proti 9
zobobolu in gnjilobi zob
izborno deluje dobro znana antiseptična
Melusine ustna in zobna voda
ki utrdi dlesno in odstranjuje usprjetno sopo iz ust.
1 steklenica z navodilom 1 krono.
Deželna lekarna Milana Leusteka v Ljubljani, Rosljeva cesta št. 1 poleg Franc Jožčevega jubilejnega mostu. V tej lekarni dobivajo zdravila tudi člani bolniških blagajin juž. železnice, c. kr. tobačne tovarne in okr. bol. blagajne v Ljubljani.
Melusine-ustna in zobna voda.
Sunja, Hrvaško, 22. februarja 1908.
Blaz, gospod. lekarnar
Prosimo vliudno, pošlite mi zopet tri steklenice Vaše izborno delujoče antiseptične melusine-ustne zobne vode, katera je neprekosljivo sredstvo zoper zobobol, utrja dlesno in odstranja neprijetno sopo iz ust. Za ohranjenje zob in osveženje ust jo bom vsakomur kar najbolje priporočal.
Spoštovanjem
Mato Kaurinovič, kr. pošte meštar

Stampilije
vseh vrst za urade, društva, trgovca itd.
Anton Černe,
graver in izdelovatelj kavatovih stampilij
Ljubljana, Solenburova ulica 1.
Ceniki franko. Ceniki franko.

Popravila in preobleke : : točno in cenno. : :
Popravila in preobleke : : točno in cenno. : :
dežnike in solnčnike
domaćega izdelka priporoča
tvornica dežnikov in solnčnikov
Jos. Vidmar
Ljubljana
Pred Skofljo 19 — Prešernova ulica 4.

Pekarija, slaščičarna in kavarna
Jak. Zalaznik
Stari trg št. 21.
Filiale:
Glavni trg št. 6,
Kolodvorska ulica št. 6.

Najcenejši nakupni vir
volne za pletenje
vseh kakovosti za izdelovanje živčnih pasov, nogavic, snežnih kopic, rokavic, zimskih zapestk in nakolenikov (kolonogrejev).
TONI JAGER
LJUBLJANA
Zidovska ulica 5.

Jos. Rojina
modni atelije
: za gospode :
Ljubljana,
Franca Jožčeva cesta 3.
Vojaške in uradniške uniforme:
po meri
v najkrajšem času.

Prostovoljna dražba Lerchovega posestva
vl. št. 18 k. o. Mestni vrh pri Ptuj
se vrši
dne 30. januarja t. l. ob 10. uri dopoldne v pisarni g. notarja Fr. Strafella v Ptuj.
Posestvo leži v neposredni bližini mesta Ptuja na lepi razgledni točki, obstoji iz lepe gosposke hiše, gospodarskega poslopja, dobro obdelanega, novo sasejenega vinograda, gozda njiv in travnikov v obsegu po okroglo 11 ha. Vzkljena cena znaša K 40.000, na račun kuopine lahko kupec pre-zame vknjižene teratve. Dražbeni pogoji so na vpogled v pisarni g. Frana Strafella, o. kr. notarja in g. dr. Ivana Fermevcva, odvetnika v Ptuj.
PTUJ, dne 14. januarja 1915 203

Greh in smeh...
Zabeljene in osoljene kratkočasnice.
Brez dovoljenja knezoškofijskega ordinarijata izdal
Tinček Hudaklin.
Cena 1 krono, s pošto 1 krono 10 vinarjev.
Narodna knjigarna v Ljubljani, Prešernova ul. 7.

Gostilna v zakup!
Pod ugodnimi pogoji se za takoj išče solventen gostilničar
z nekoliko kapitala za dobro idečo gostilno s tujskimi sobami, velikim prometom s pivom in vinom. 208
Eje, pove uprav. »Slov. Naroda«.

V naročbo priporočamo prvi slovenski leposlovni mesečnik
LJUBLJANSKI ZVON
kateri izhaja že 34. leto.
„Ljubljanski zvon“ šteje med svojimi sotrudniki naše najboljše pripovednike, pesnike in kr. tike;
„Ljubljanski zvon“ poroča nepristransko o vseh važnejših slovenskih in slovenskih književnih novostih;
„Ljubljanski zvon“ si je tekom svojega 33letnega izhajanja pridobil v našem slovstvu odlično mesto.
Naroča se:
Upravnishvo „Ljub. zvona“ Ljubljana, Knaflova ul. 5.
Cena: Celoletno K 9.20, polletno K 4.60, četrtletno K 2.30.

Friderik Mazuran
c. in kr. stotnik bosn. hercog pešpolka št. 1, imetelj zaslužnega križca z vojno dekoracijo, srebrne in bronaste „Signum laudis“ dekoracije, vojaške spominske kolajne, spominskega jubilejnega križca, spominske kolajne bosanske aneksije in spominskega križca leta 1912/13.
dne 18. novembra 1914 v 42 letu, padel junaške smrti na severnem bojišču pri Kotowiczi. Truplo junaškega častnika se je začasno pokopalo na bojnem polju pri Mrziglodu na Ruskem Poljskem in se boče na željo rajncega pri ugodni priložnosti prepeljalo v njegov rojstni kraj na Prevoje pri Brdu.
RODAUN pri DUNAJU - PREVOJE, dne 16. januarja 1915.
Zaljubljeni ostank.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani

Delniška glavnica 8.000.000 kron.

2530

Stritarjeva ulica številka 2.

Rezervni fond okroglo 1.000.000 kron.

Poslovalnica I. c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

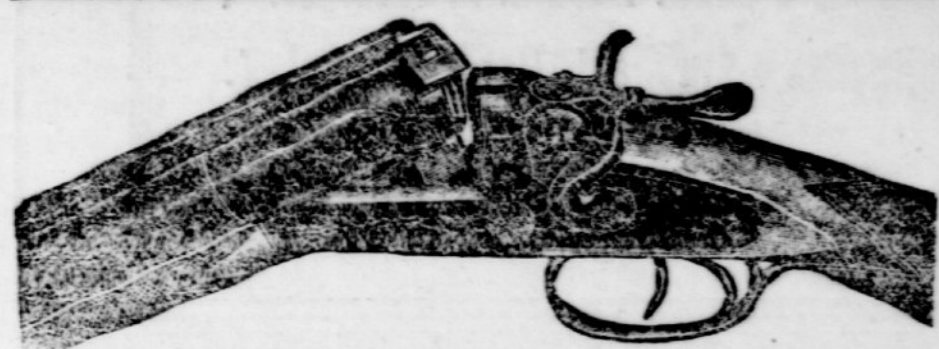
Podružnice v Spletu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižico in na tekoči račun, ki niso podvržene moratoriju ter jih obrest. od dne vloge počistih Vloge proti dvomesečni odločbi se obrestujejo po 5%.

4 1/2 0/0

Kupuje in prodaja srečke, ivalute n vrednostne papirje vseh vrst po dnevnem kurzu.

Najnovejše
umetniške razglednice
in
pisemski papir
priporoča
Marija Tičar, Ljubljana,
Su. Petra cesta številka 26 — Resljeva cesta številka 7

F. K. KAISER
puškar
LJUBLJANA
Selenburgova ulica št. 6

priporoča svojo bogato zalogo raznovrstnih pušk, samokresov, lovskih potrebščin kakor tudi umetniški ogenj po najnižjih cenah. Popravila pušk, samokresov in biciklov točno in solidno. Cenovnik zastoj in poštnine prosto.

SANATORIUM EMONA
ZA NOTRANJE IN KIRURGIČNE BOLEZNI
PORODIŠNICA
LJUBLJANA, KOMENSKA ULICA 4
SEF-ZIGMUND FRIEDL, DR. FR. DERGANČ

Nakup bakrenih starin.

Iščo se vsaka količina bakrene starine vsakovrstnih posed ali starih bakrenih starih itd. Plača se po najvišjih cenah. Ponudbe naj se pošljejo v Celovec (Postfach Nr. 55). Tudi se iščejo nakupovalci ali posredovalci za tako blago.

Adrija

drogerija in fotomanufaktura
Ljubljana, Selenburgova ul. 5
priporoča veliko zalogo desinfekcijskih preparatov kakor: Lysol, Lysoform, Kreolin, Formalin, Formalinove pastilje, karbolova kislina, karbolovo apno. Potrebščine za pestrežbo bolnikov in ranjencev, obvez in gumastega blaga, konjaka, ruma in čaja. Aeroform. Ft. htin. Perolin.

Srečke

izredne
c. kr. drž. loterije
za vojnookrbovalno zameno
21.146 dobitkov
glavni dobitek
200.000 kron
razpošilja franko proti vpošiljavi zneska 4 krome za srečko
Albin Förstl
poslovalnica c. kr. razredne loterije
Dunaj I., Bellaria 4.
Zrebanje že 28. januarja 1915.

Narodna tiskarna

Se priporoča v izvršitev vseh tiskarskih del, kakor: časopisov, knjig, tiskovin za urade, hranilnice in posojilnice, cenikov, okrožnic, jedilnih listov, mrtvaških listov itd. itd.

C. kr. avstrijske državne železnice.

VOZNI RED

Izveček z veljavnostjo od 1. septembra 1914.
Z veljavnostjo od 1. septembra 1914 bodo vozili do preklica v okraju tukajšnjega ravnateljstva s odaj navedeni vlaki po od 1. maja 1914 veljavni poletnem voznom redu. Teh vlakov se lahko poslužujejo vsi civilni potniki brez prisilnega legitimiranja. Civilni potniki, ki se poltelo v Pulj, morajo imeti legitimacije od c. l. kr. poveljstva vojne lake v Pulju.
ODHOD iz Ljubljane glavni kolodvor, samo osebni vlaki:
6-00 zjutraj v Kranj (Tržič), Jesenice, v Trbiž.
8-05 dopoldne v Grosuplje (Kočevje), Trebnje (St. Janž), Novo mesto, (Straža-Toplice), Bubenjanci.
11-30 dopoldne v Kranj, Jesenice, Trbiž.
12-32 popoldne v Grosuplje, Trebnje, Novo mesto (Straža-Toplice), Bubenjanci.
6-22 zvečer v Kranj, Tržič, Jesenice, Celovec čez Salzburg na Dunaj.
6-38 zvečer v Grosuplje (Kočevje), Trebnje, Novo mesto, Bubenjanci.
PRIHOD v Ljubljano glavni kolodvor, osebni vlaki:
7-35 dopoldne iz Jesenic, Kranja (Tržiča).
8-56 dopoldne iz Novega mesta, Trebnje (St. Janža), Grosuplje (Kočevja).
11-16 dopoldne iz Trbiža, Jesenic, Kranja
2-35 popoldne iz Bubenjancev, Novega mesta (Straža-Toplice), Trebnje, Grosuplje
8-20 ponoči iz Trbiža, Jesenic, Kranja (Tržiča).
9-23 ponoči iz Novega mesta, Straža-Toplice, Trebnje (St. Janža), Grosuplje (Kočevja).
Kamniška železnica.
ODHOD iz državnega kolodvora v Kamniku z mešanimi vlaki
7-40 dopoldne in ob 7-12 zvečer.
PRIHOD iz Kamnika v Ljubljano ob
6-42 zjutraj in ob 2-41 popoldne.
C. kr. državno-železniško ravnateljstvo v Trstu.

Odlikovan na razstavi v Radovljici L. 1914 s častno diplomom in kolajno I. vrste.
BRINJEVEC
najfinejše vrste, posebno priporočljiv proti kužnim boleznim, se dobi pri **GABRIJELU ERZENU**
Zapuže, pošta Begunje pri Lescah, Kranjsko.
Za pristnost se jamči. 3613 Cene zmerno.

Ovčjo volno
kdor jo ima na prodaj, naj jo ponudi takoj
J. GROBELNIKU Mestni trg 22 naspr. lekarne Trnkeczy.
Kupim vsako vrsto, tudi črno in neočiščeno po brezkonkurenčni cenil. Posebno pa se plača lepo belo oprana po najvišji cenil, ki se zanjo lahko nudi. 41

Posteljino perje in puh
v vsaki izbiri in po jako nizkih cenah priporoča tvrda
A. & E. Skaberné
LJUBLJANA, Mestni trg številka 10. 41

Moji patentirani
spominski prstani
so izdelani iz železa ter vdeleni v zlato ali srebro v najelegančnejši obliki. Poleg vojnega spomina so kar najbolj primerni za razna darila.
Dalje že vdela vam železne prstane („zlato za železo“) v zlato ali srebro.
Najnižje cenil 5% za Rdeči križ.
LUD. ČERNE, juvelir in trgovec,
Ljubljana, Wolfova ulica.

JADRANSKA BANKA podružnica v Ljubljani.

Centrala v Trstu. Podružnice na Dunaju, v Dubrovniku, Kotogu, Metkoviću, Opatiji, Splitu, Šibeniku, Zadru.
Zivahna zveza z Ameriko. Delniška glavnica K 8.000.000. Nakazila v Ameriko in akreditivi.

Sprejema nove vloge s katerimi se zamore vedno razpolagati, brez ozira na določbe moratorija ter jih obrestuje po čistih **4 1/2 0/0**